

WildLife | The Great

Doğa
Doğa Sporları
Doğa Aktiviteleri

www.thegreatwildlife.com

f / thegreatwildlife

t / thegreatwildlife

i / thegreatwildlife

Sayı : 20 Fiyatı : 17,5 TL

EYLÜL - EKİM Sayısı

Doğa Aktiviteleri ve Outdoor Dergisi

+ ÜMİT ÇUKUREL
+ ESMERİ RÜLEV EKEBAL

+ ABU DHABI
ADIHEX FUARI

+ Gezi
Çat Kapi
Yunanistan

**9. ULUSLARARASI
İSTANBUL AV,
SİLAH VE DOĞA
SPORLARI FUARI**

04-07 Haziran **2020**

**İstanbul Fuar Merkezi
Yeşilköy / İstanbul
Hall 9-10-11**

Ziyaret Saatleri 09:30 - 19:00

18+

Destekleyen Kuruluşlar

BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TOBB (TÜRKİYE ODALAR
VE BORSALAR BİRLİĞİ) DENETİMİNDE DÜZENLENMEKTEDİR.

Toyota çevreye karşı sorumluluğu taahhüt ediyor ve çok ciddi bir rol üstleniyor. Toyota'nın hedeflerinden biri, ürün yeniliğinin sınırlarını zorlamanın ötesinde, daha temiz bir ortama katkıda bulunan çevresel açıdan uygun ve toplumsal açıdan yararlı girişimlerin desteklenmesidir.

*Bu amaçla "Küresel Isınmayı" ve "**Karbon Ayak İzini**" azaltmaya yönelik uzun vadeli planlarında; atıksız üretim, uzatılmış ürün ömrü ve ömür sonunda geri dönüşümü için girişimler yer almaktadır.*

TOYOTA

Toyota İstif Makineleri A.Ş.

444 7 898

info@toyotaistif.com

www.toyota-forklifts.com.tr

"Kalitemiz, Standardımızdır."
S Akdaş

1948...

SUNUŞ

Aybeniz ORHAN

Merhaba The Great Wildlife okurları

Yeni sayımızda sizleri yeni ailemize katılan gazeteci yazar arkadaşımız Esmeri Alev Ekebaşı ile Merhaba demek istiyoruz . Son baharın gelişyle yeni av sezonunun açılması avcı dostlara heyecan getirirken diğer taraftan Antalyalı rehber ve avcı arkadaşımız Ertuğrul Çalışkanın ani vefatıyla sarsıldık.

The great wildlife ailesi olarak Ertuğrul Çalışkanın ailesine baş sağlığı diliyoruz .

Her sene yurt dışı fuarlarına bir yenisini ekleyerek Abu Dhabi hunting & outdoor fuarına katılım sağlamanın dünyada olan avcılıkla ve atıcılıkla ilgili yeni gelişmeleri sizlere aktarmak bizleri mutlu ediyor .Abu Dhabi fuar yönetimine burdan kapılarını Türk dergisi,medyası olarak bizlere açtıkları için ve fuarda daima yanımızda olarak bizleri evimizdeki kadar iyi hissettirdikleri için teşekkürlerimizi sunarız. Abu Dhabi fuarında bir şeyi yakından incelemek fırsatımız oldu. Dünyanın tüm iyi silah firmalarının fuarda yer aldığı fuarda bir tane bile Türk silah firmasının olmamasına şaşırırdık .Politik olup olmadığını bilmiyoruz ancak politikse diğer yabancı firmalara neden bu politika işlemiyor .

Bugün Türkiye , dünyada silah üretiminde hemen hemen ikinci yere oturmuş bir durumda. Neden Birleşik Arap emirliklerinde bu durum değişiyor anlam veremedik .Eminiz ileriki senelerde bu durumu birazda olsa Devletimiz kolaylaştırır. Avrupaya ve Amerika'ya verilen fuar desteğini Birleşik Arap emirliği dahil Prohunt fuarına gösteriler .Bu arada Prohunt demişken aklıma geldi birileri ortada kendilerine göre akıl oyunları oynayarak Prohunt fuarını lekelemek için bir şeyler çeviriyor bu işin içinde birde bizim sizlerin de yakından tanıdığı bir av dergisi var . Yapılan şeyin ne kadar ahlak dışı olduğunu anlatmadan geçemeyeceğim .Arkadaşlar fuar zamanı Prohuntun kapısına dayanıyorsunuz bize yer verin diye ,insanlar size bu kadar iyilik etmesine rağmen bari arkalarının iş çevirmeye kalkışmayın .Türkiye'nin bir tane av ve doğa fuarı var oda Prohunt fuarıdır. İnsanlar yıllardır bu fuarı oturtmak için ve herkesi aynı kefeye koymak için ilkelerinden ödül vermediler.Bir artık herkes kendine gelsin lütfen .Bu sayımızda sizleri yine değerli gazeteci yazarlarımız ve doğa severlerimizi ve gezginlerimizin değerli yazılarıyla dolu dolu bir dergi sunuyoruz .Yeni sezonda kazasız belasız avlar dileriz..

The Great WildLife

TGWL Prodüksiyon
Sağlık Turizm İnşaat A.Ş
Adına İmtiyaz Sahibi
Aybeniz ORHAN (Sorumlu)

Genel Yayın Yönetmeni
Hakan ERTÜRK

Avukat
Ferhat Hasan KARAGÖZ

Kreatif Direktör
Merve FURTUN

Reklam Sorumlusu
Hikmet AYDOĞAN

Katkıda Bulunanlar
Ahmet Akdağ , Burak Ay
Emre Seyhan , Esmeri Alev
Ekebaş , Ümit Çukurel , Aybeniz Orhan ,
Merve Furtun , Nasuh Mahruki

Fotoğraflar
Ahmet Akdağ , Burak Ay
Emre Seyhan , Esmeri Alev
Ekebaş , Ümit Çukurel , Aybeniz
Orhan ,

Baskı Yeri ve Tarihi
İstanbul , Ağustos 2019

Yayının Süresi
İki Ayda Bir

Yayının Dili
Türkçe

Yayının Türü
Yerel Süreli Yayın

İletişim
TGWL Prodüksiyon Sağlık Turizm İnşaat A.Ş
Akatlar Mahallesi, Papatya Sokak
No: 251 , Beşiktaş - İstanbul
e-mail : info@thegreatwildlife.com
www.thegreatwildlife.com

Baskı
Babil Basım

The Great
AVCILIK VE OUTDOOR DERGİSİ

TURKCELL Dergilik
Dijital Platformu'nda

The Great WildLife Dergisi'nin isim ve yayın hakkı TGWL Prodüksiyon Sağlık Turizm İnşaat A.Ş'ye aittir.Dergide yayınlanan yazı,fotoğraf ve illüstrasyonların her hakkı saklıdır. Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz.Yazılan yazıların sorumluluğuyazarlara , ilanların sorumluluğu ise sahiplerine aittir.

1

**ABU
DHABI
ADIH
EX
FUARI**

**Marmara
Av-Yaban
Hayatı
Koruma
Federasyonu**

15

17

**Türkiyenin
Silah
ve
Savunma
Sanayisi
nereye gidiyor?**

BURAK AY

**Karpuz
Tarlasi
Faciası**

19

31

**Emre SEYHAN
KIZIL GEYİK**

**STERLING
TURKISH
CUP
GRAND
PRIX YARIŞMASI
KONYA**

21

HUĞLU

25

33

Ümit ÇUKUREL
SERENGETİNİN
ASLANLARI

41

Nasuh
MAHRUKİ
Doğada
liderlik
okulu

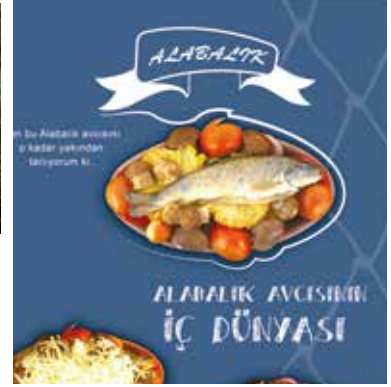
50

ÇAT
KAPI
YUNANİSTAN

61

Masa
Tenisi
Balkan
Şampiyonası

55

7 kollu
Ahtapot

Knidos
Aslanları
Esmeri
Alev
Ekebaş

56

TRAKYA
KARA
AVCILARI
ATICILARI
İHTİSAS
SPOR
KULÜBÜ

27

Ahmet YAZICI
ALABALIK

69

Aybeniz ORHAN

ABU DHABI ADIHEX FUARI

Her defasında dünyada olan Outdoor ve av fuarlarına yeni bir fuar daha ekleyerek arap emirliğindeki ABU DHABI ADIHEX Fuarına katılmaya karar verdik.

27 Ağustos günü fuar başladı ve inanılmaz heyecanlı geçiyor. Her dakika bir gösteri ile karşılaşıyorsunuz. Sizlerinde bildiği gibi The Great Wild Life dergisi dünya fuarında Türkiye'yi

Türk avcısını, Türk avlarını ve Türkiyede önemli silah firmalarını temsil eden tek dergidir. Burdan bu fuarlardan yanımda bulunan ve bize destek veren silah firmalarına Akdaş , Akus Silah , Eternal Silah , Rec Arms ve hiçbir zaman desteğini üzerimizden eksik etmeyen Prohut ailesine teşekkür ederiz. ABU DHABI Fuarındaki gözlemlediğimiz olayları sizlerle paylaşmak istiyorum. ABU DHABI ilginç bir fuar. Yabancı katılımcının yoğun olduğu bir fuar. Hemen hemen dünyada marka olmuş tüm silah firmaları bu fuarda yer alıyordu ve inanamayacağınız kadar büyük ve gösterişli stantlarla malesef bir tane bile Türk Silah Firması yer almıyordu. Ancak bizim bu fuarda bulunmamız Arap silah tutkunlarına bir kapı açtığına inanıyorum olmadık kadar. Hem dergimizle hem de dergide yer alan tüm silah firmaları ile yakından ilgilenerek, hepsinin adreslerini ve telefonlarını aldılar. Bu da bizi inanılmaz mutlu etti. ABU DHABI Fuar alanı 5 bölümden oluşuyor. Silah severler , Outdoor spor meraklıları , Avcılığa gönül verenler, Ofrot severler ve At sporu tutkunları 5 konsepti bir araya getiren her halde dünyanın tek fuarı.

Arap aleminin gösterişli fuarı inanılmaz geçiyor. Her gün bir spor dalında gösteriler yapılıyor. Herhalde oradaki spor dalına göre pistler yapılmış. Ayrıca burda show amaçlı bulunan kuşlar; Şahin , Doğan, Kartal , Papağan , Atmaca ve Baykuş doğa harikası kuşlar. Baktıkça hayran kalıyorsunuz. Köpekler ve atlara zaten diyecek bir şey yok. Burada bir şey daha dikkatimi çekti. Tüm polis teşkilatı burada olan huzuru sağlamak için harika bir çaba sarfediyorlar. Herkes özgür istedikleri gibi giyiniyor ve ortalıkta geziyorlar. Kimse kimseye kafasını kaldırmıyor.

Herkes güler yüzlü sevecen , iyiki bu fuarlara katılıyor. Bazen bakışlarımız ve fikirlerimiz bizleri ön yargılı yapıyor. Bunu yenmenin tek yolu o ortamda bulunmak, inşallah bir dahaki Abu Dhabi fuarında Türk silah firmalarının da görürüz. İnaniyorum gittikleri tüm fuarlardan daha verimli geçeceğine inanıyorum.

BİR BAŞKA FUARDA GÖRÜŞMEK ÜZERE..

اكتشف[®]

أكبر معرض للصيد والفرسية
والحفاظ على التراث

ABU DHABI
ADIHEX
FUARININ
REYONLARINDA
YERİMİZİ ALDIK.

11.C10

Great Wildlife Turkey

Great Wildlife Turkey

AKUS AK-402
Crossbow

AKUS AK-402
Crossbow

Great
OUTDOORS & HUNTING MAGAZINE

Great
OUTDOORS & HUNTING MAGAZINE

Great
OUTDOORS & HUNTING MAGAZINE

Great
OUTDOORS & HUNTING MAGAZINE

Great
OUTDOORS & HUNTING MAGAZINE

ABU DHABI ADIHEX FUARINDA BİZDE VARIZ !

ABU DHABI ADIHEX RENGARENK

455 JAGUAR

527 LUX

457 LUX

ÜLKE AVCILIĞINDA “MARMARA AV YAPAN HAYATI KORUMA FEDERASYONUNUN YERİ VE ÖNEMİ İLE İLGİLİ BASIN BİLDİRİSİDİR.

Marmara Av-Yaban Hayatı Koruma Federasyonu , yeni Medeni Kanunun 2001 yılında yürürlüğe girmesinin hemen akabinde toplumunda yerini almış ilk ve Türkiye’de o dönem en büyük avcı sivil toplum örgütüdür .

Ülke genelinde ilk avcılık Konfederasyonunun da (AYHAK) öncüsü ve kurucu üyesi olmuştur.

Türk toplumu açısından avcılık kültürel bir değerdir . Ancak yakın geçmişimizde yivsiz av tüfeği satın alan vatandaşlarımıza gerek yasal olarak sınavsız avcılık ruhsatı verilmesi , gerekse bu konudaki eğitim eksikliği , avcılığı ve bilinçli avcılarımızı dahi toplumda seilmeyen kişiler kategorisine getirmiştir .

Oysa avcı , çağdaş toplumlarda yaban hayatı kaynaklarının kullanımında önemli bir role sahiptir . Federasyonumuz , 1937 yılından beri ülkemizde yürürlükte olan , kara kaplumbağalarının dahi her gün avlanılmasına imkan veren , 66 yıl yürürlükte kalan Kara Avcılığı Kanunun (KAK) günümüz koşullarına uymaması nedeniyle Orman Bakanlığı ile yapılan çalıştaylar sonunda 2003 yılında yeni 4915 sayılı KAK’ nun çıkmasında da öncü olmuştur .

Keza federasyonumuz , yeni yasanın yürürlüğe girmesiyle ülke avcılarının Orman Bakanlığı ve avcı sivil toplumu işbirliği ile avcılık belgesinin sınavla verilmesinin de öncülüğünü yapmıştır . Dolayısıyla avlanma şekli faaliyetlerinin , avcılık etiği ve avcılığın gerekleri faktörüyle kanunun 1. Maddesinde yer alan Orman Bakanlığı ile avcı sivil toplumunun işbirliği çerçevesinde desteklendiği ifade edilebilir. Yasanın bu maddesine rağmen , avcılığı yöneten idare olarak Orman Bakanlığının , MAYHF federasyonumuz gibi diğer avcı sivil toplum kuruluşlarının görüşü alınmadan yürürlükteki avlanma mevzuatının AVBİS vs düzenlediği bir gerçektir.

Avcılık belgesi olan avcılarımızdan devlet her yıl artış göstererek vergi , avlanma pulu ücreti almaktadır.

Buna rağmen kotalı avcılık sisteminde büyük aksamalar olduğu gibi , paralı avcılığın alt yapısının oluşturulduğu konusunda da kuşkular bulunmaktadır.

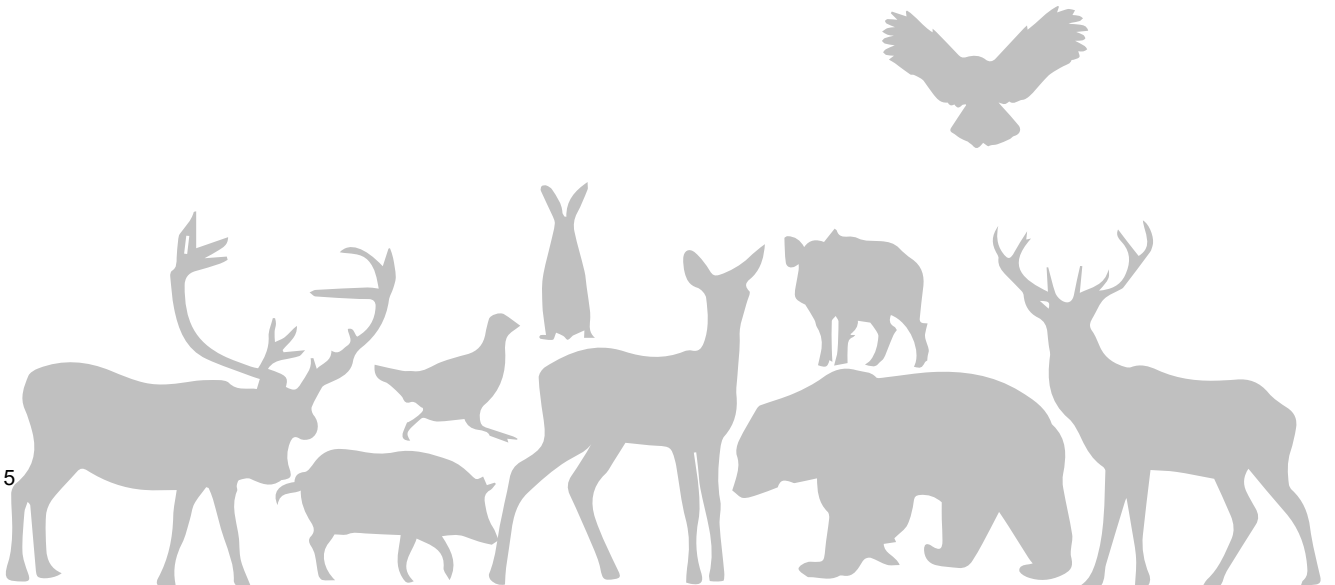
Federasyonumuz , sorunların aşılabilmesi ve sürdürülebilir avcılık stratejilerinin oluşturulabilmesi için , yürürlükteki “Kara Avcılığı Kanunu” maddelerinin Avrupa Birliği ülkelerindeki geçerli olan kurallar ile uyumlu bir çerçevede yeniden tasarlanması gerekmektedir.

Bu basın toplantımızla , Orman Bakanlığının avcılıkla yetkili Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğünün , Marmara federasyonumuz gibi tüm avcı sivil toplum kuruluşlarının (KAK Md. 1) ortak çerçevesi dikkate alınarak kararlar alabilmelerinin yaban hayatı ve avcılık açısından olumlu gelişmelere neden olacağını kesin olarak ifade ediyoruz..

Başkan : Piotr SIEMASZKO

As Başkan : Hakan YÜKSEL

As Başkan : Kadir ÇİFTÇİ

Saygıdeğer arkadaşlar...

Burada toplanmamızın temel amacı , son aylarda avcı ve av sektörü üzerinde oluşan baskılardır. Bu baskılar önce DKMP'nin üzerinde oluşmakta , sonra da avcıya yansıtılmaktadır. Hiç şüphesiz kara avcılığı 4915 sayılı kanun ile yürütülmekte ve her yıl avcı

ocak ayında ayrı ayrı harç parası ve vize ücreti ödemektedir. Türkiye genelinde STK federasyonlarının içinde , faaliyetine başlamadan harç ve vize ücreti ödeyen tek kitle avcılardır. Dolayısı ile hem devletine hem de onlarca sektöre ekmek ve destek vermektedir .Kıymetli basın mensupları , değerli arkadaşlar.. Şunu çok iyi bilmeliyiz ki ; sürdürülebilir bir yaban hayatı ve doğa için avcılık kesinlikle hayati önem taşımaktadır .

Bilinçli avcı , her zaman doğa ve yaban hayatının bekçisi olmuştur.

Çünkü her avcının genlerinde yabancı koruma içgüdüsü vardır .

Her avcı doğada adeta bir bahçıvan gibi hasta ve kart yabancı budayarak , sağlıklı bir ekodenge oluşmasına fayda sağlamaktadır. Yine aynı şekilde avcılar , doğada zararlı ile

mücadele ettiği gibi yaban popülasyonunu da kontrol altında tutan en önemli unsurlardan biridir. Tüm bu

şartları sağlayan , yaban ve doğayı koruyan kollayan avcı camiası için , son zamanlarda

bazı hayvansever STK'ları tarafından KATİL vurgusu yapılması , bizleri derinden

üzümüştür. Bilimsel verilere dayanmayan bu STK'lar , DKMP'ye siyasal ve politik

baskılar yaparak , Milli Av Komisyonunu (MAK) da etkilemişlerdir. Hiç bir bilimsel veri ve değer

taşımayan raporlarla , yeni MAK kararlarının alınmasında yanıltıcı

faktör olmuşlardır . Gerçek olan şudur . Bir hayvan neslini yok

etmek için o hayvan türünün besin zincirine etki etmek , o

zinciri bozmak gerekir . Milyonlarca yıl önce yaşamış dinozorlar bile yaşanan doğa olayının

ardından besinlerinin tükenmesi ile yok olmuştur. Oysa kontrollü , bilimsel veriler ve

doğru envanter çalışmaları ile yapılan avcılık hiçbir canlı türünün yok olmasına asla

neden olmamıştır ve olmayacaktır.Dogaya ve yaban hayatına

avcılar ve avcılık değil , şimdi sayacağımız etkenler zarar

vermektedir. Kimyasal hasere ve tarım ilaçları... Uçak ile yapılan

tarımsal ilaçlamalar.. Su kaynakların yok edilmesi ve kirlenmesi... Kuş göç yollarına

havaalanı ve HES'ler gibi tesisler yapmak.. Orman ve anız yangınları... İklimsel değişiklikler..

Taş ocaklarının neden olduğu kirlilik.. Siyanür ile altın arama.. Çarpık kentleşme ile

insanların yabana giderek yaklaşması.. Kimyasal atıkların açıkta bırakılması.. İşte doğayı ve yaban

hayatını avcı değil yukarıda saydığımız etkenler yok etmektedir . Olay bu kadar net ve açıktır . Geldiğimiz bu noktada

hedefimiz ve ümidimiz , Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Tarım ve Orman Bakanlığı'nın doğaya ve yabana zarar veren etkenlerle

gerçek anlamda mücadele etmesidir . Bu konuda devletimizin verdiği

mücadeleye MAYHF başta olmak üzere tüm av federasyonu ve dernekleriyle

birlikte her türlü katkıyı ve desteği vermeye hazır olduğumuzu kamuoyuna saygıyla arz ederiz.

Burak AY

TÜRKİYE'NİN SAVUNMA VE SİLAH SANAYİSİ NEREYE GİDİYOR ?

Bu kaleme almış olduğum yazımda normal platformun dışına çıkmak ve güncel olan yerli savunma sanayisine değinmek istedim. Bu konu hem ateşli silah ile avcılık sporunu icra eden avcı dostlarımızı hem de savunma anlamında faaliyet gösteren dostlarımızı ilgilendireceği kanaatindeyim. Yazımı iki konu üzerinde ele alacağım ilki ana temamız olan yerli ateşli silahlar ile avcılık diğeri yerli savunma sanayimiz. Yapmış olduğum ufak ve detaylı araştırmalar sonucunda son yıllarda sivil halkın yerli sanayimizdeki gelişmeleri dikkatli bir şekilde takip ettiğini ve bunlar üzerine gerek çevrem de gerek ise sosyal medya üzerinde konuşulduğunu gözlemledim. Bende bunun üzerine toplamış olduğum doneleri ve gözlemlerimi sizinle paylaşmak istedim. Şimdi ise ilk olarak ateşli silahlar ile başlayalım.

Yerli Ateşli Silahlar İle Avcılık Sporü:

Ülkemiz bilindiğı üzere yıllardır yerli av tüfeğı üretmekte. Cumhuriyet tarihinin öncesine bakacak olursak özellik ile 20.yy başlarında ülkeye yurt dışından çelik gelmekte ya da sadece av tüfeğinin namlusu ithal edilmekte ve o gelen namlular Osmanlı'daki silah ustalarının ellerinden geçtikten sonra av tüfeğı şeklini almaktaydı. Genellik ile bu ithalat o zamanlar silah endüstrisinin sokak jargonu ile "babası" diye bileceğimiz Fransa ve Alman İmparatorluğu'ndan gelmekteydi. Bu taraf silah üretimi cumhuriyet'ten sonra küçük fabrikalar ve daha sonraki dönemlerde silah ustalarının daha önceleri kendi atölyelerinde üretmiş oldukları silahların yerine birleşip ortak bir kooperatif etrafında birleşmesiyle irili ufaklı bir çok kooperatif kuruldu. Bazıları malesef ki günümüze kadar üretimlerini sürdüremedi lakin diğeri bazı kooperatifler günümüzde de tüfek üretmekte ve güzel işler çıkartmaktalar, örnek vermek gerekir ise Huğlu Kooperatifi gayet alanında başarılı geçen sene katılmış olduğum fuarda gördüm ki yerli olarak yivli-setli bolt action olan bir tüfek üretmişler. İnceleme denilemez ama gözlemlediğim kadarı ile eğer argelerini iyileştirir ve kullanıcıdan gelen feedbackleri dikkate alırlar ise bu tüfeğın ileriki modellerinin daha iyi olabileceğini düşünüyorum. Tabi ki sadece Huğlu yok bu piyasada daha bir çok yerli firma var Türkiye'de. Hem de bazı öyle firmalar var ki sadece av tüfeğı ile üretmek ile yetinmeyip savunma sanayisine de katkıları da var. Ata Arms gibi mesala geçen sene ürettikleri 40mm bomba atar ile yeni bir konsept kazandırdılar. Önceden bunlar tüfeklerin altına takılmaktaydı ve bu ürettikleri ürünleri biraz daha az gelişmiş yabancı menşeyli olanları vardı. Bu göstermiş oldu ki iyi bir arge yatırımı ile bizim de fabrikalarımız bir çok alanda başarılı olabilir. Şuna da değinmeden geçmeyeceğim Türkiye'de benim de içimde bulunduğum çok miktarda ateşli silah kullanıcısı artık klasik olan av tüfeğı modellerinden sıkıldı yani nedir bunlar; pompalı,süperpoze,çifte,tek kırma ve yarı otomatik.Bunların yerine asker ve güvenlik güçlerinin kullandığı "assult rifle" yani saldırı tüfeğı platformunda olan av tüfeklerine yöneldi. Neden sorusunun cevabı da açık birincisi belli modellerden sıkılmış olmak ve ikincisi ise bu platformun(AR platformu) her türlü modifikasyona açık olmasıdır. İsterseniz bu tüfeklere yedek parçaları yurt dışından ya da isterseniz yerli tedarikçilerden sağlayabilirsiniz. Bu tüfekleri diğeriilerinden ayıran bence en ana fark şarjöre sahip olmalarıdır çünkü genel olarak atışda kullandığımızı varsayarsak kısa zamanda ne kadar çok fişegi hedefe ulaştırırsak o kadar başarılı bir atış gerçekleşirmiş oluruz.Şarjör de bunu sağlıyor. Şarjörler, fişegin çapına göre kapasite farkı gösteriyor mesela 36 çap bir şarjör on adet fişek alırken 12 çap bir şarjör beş adet almakta. Benim kendi fikrim 36 çap fişegin atışlarda kullanımının daha uygun olduğudur. Çünkü bir çok geçerli gerekçesi var bunlar; tüfeğın hafifliğı,fişegin gramının düşük olması dolayısıyla tüfeğın tepmesinin daha az olması diğeri çaplara göre ve fişek fiyatının daha uygun olmasıydı bundan bir kaç sene önceye kadar. Lakin günümüzde bu tüfeğın fişek fiyatları da bir hayli yükseldi. Kısacası klasik modellerden sıkıldık. Özellikle son 3-4 yıldır bir çok silah firması sadece AR platformlarıyla kalmadı bazıları diğeri assult rifle modellerine yöneldi diğeri ise kendilerine özgü modellerleri piyasaya sürmeyi tercih ettiler. Umuyorum ki ileriki dönemlerde daha farklı daha özgün modelleri vitrinlerde görebileceğiz çünkü bir silah sadece görüntüsünden ibaret değildir. Tamam görüntüde bir etkindir ama temeli mekanik kısmıdır çünkü geçmiş yıllarda bir çok firma belli modeller ile piyasaya çıktılar ama ileri ki dönemlerde piyasa da kalmayı başaramadılar. Bunun nedeni ise silah görüntü olarak hoş, mekanik yapısına geçtiğinizde işçilik yok,parça kalitesi düşük bunun ile birlikte fiyatlarda uçuk.

Firmalar eğer piyasada kalmak istiyorlarsa ürünlerini kaliteli üretilen haliyle kalite artınca fiyatlarda doğal olarak artacak burda da alıcıların anlayış ile karşılaması gerekir.

Türk Savunma Sanayisi'nde ki Gelişmeler:

Türkiye son otuz yılda savunma sanayisindeki millilik oranını artırdı. Bu bir lütuf olarak dillendirilmemeli çünkü olması gereken buydu. Bu durum bizi dışa olan bağılılığımızı bir ölçüde olsa azalttı demek mümkündür. Özellikle bu konuda yerli silah ve savunma üzerine ürün üreten firmaların gayet başarılı olduğu düşüncesindeyim. Bu arada şu konuya da değinmek istiyorum: insanlar yerli ürün denildiğinde kafalarında şunu kuruyorlar bu ürün %100 Türk malı, tamam onlara da hak veriyorum lakin bizim gibi gelişmekte olan ülkelerin birden bire bu tarzda ürünler üretmesi bir az zaman alır. Gerekli argeler yapılır ondan sonra ürünün diğer parçalarını üretecek olan firmalar bulunur. Türkiye'de bu şekilde ürünlerini üretmekte. Örneğin ülkemizdeki bir çok ZPT (zırhlı personel taşıyıcı) silah teknolojilerin çoğu, bilişim teknoloji grupları(yazılım) ve görüş sistemleri tamamen yerli ama motor yani güç sistemleri dünya çapında kendilerini ispatlamış firmaların motorları kullanılmakta. 2018 Tekno Fest'te gördüm ki BMC grubu yerli bir motor üstünde çalışmaktalar ve bu motorları yerli ZPT'lerde kullanılacağı konuşuluyor. Buna bir çok örnek var ama benim de beğendiğim bir ZPT olan Nurol firmasının ürettiği yerli Ejder Yalçın zırhlısı, bu araç da Amerikan Cummins marka altısilindirdir turbodizel bir motor kullanılmakta. Bu durumu sanki yerli değilmiş gibi lanse edenler tabiki var tabi aslında sormuyo değiliz neden biz de kendi motorumuzu üretemiyelim diye lakin ülkemiz de Arge'ye ayrılan bütçe bu tarz gelişimlere müsaade etmiyor ama son dönemlerde atılan yeni sistemlerin geliştirildiği haberleri bizi biraz daha umutlandırıyor. Ülkemizde ki savunma alanında ki yerlilik oranının %70 gibi bir civar da olduğu söyleniyordu bu yüzdeye göre yurtdışına satılan ürünlerimizin sayısı ticari anlamda gayet iyi. Bunun en iyi örneklerinden biri de Otokar firmasıdır, kurulduğu günden beri sadece yurtiçi ile sınırlı kalmamış yurtdışı satışlarında da büyük bir başarı yakalamıştır. Yazımı sonlandırmadan önce şuraya da değinmek istiyorum. Bu konu özellik ile güvenlik güçlerimizi ilgilendiren bir konu. Nedir peki bu konu? Özgün tabanca ve MPT serisi, bu ikisine değinmek istedim çünkü iki grup silahında dağıtımları ilgili birimlere hala devam etmekte. 53 bin adet METE projesi kapsamında Sarsılmaz'ın Sar9 Mete ve Canik'in TP9 Mete tabancaları güvenlik güçlerine verildi. Günlük hayatta emniyet mensubu olan kişiler ile karşılaştığımda gördüğüm kadarı ile bir çoğu tabancalarını yenilemiş ve o bir önceki jenerasyon olan full çelik modeller yerine daha hafif daha kompakt olan altı kısmı polimer tabancalar tercih edilmiş. Tabi bu tabancalarında kıyaslaması yapılabilir lakin o ayrı bir deneme olarak paylaşmam mümkün olabilir belki diğer sayılarda. Diğer önemli nokta ise MPT serisi. Mpt76 36 bin civarında TSK ve Jandarma'ya teslimat yapıldı, bunun yanı sıra MPT76'nın 5x56mm olan versiyonu MPT55 de dağıtıldı. Bu iki silahda gerek yurtiçi gerek ise yurtdışında ki operasyonlarımızda güvenlik güçlerimize güç kattı çünkü daha önce kullanılan H&K G3 haddinden fazla ağır ve günümüz konjektürüne uygun bir piyade tüfeği değil bunun en temel sebeplerinden birisi G3 gerekli modifikasyonlara açık değil ve operasyonlardaki kullanılan çoğu teçhizat tüfeğe monte edilemiyor. Bundan dolayı MPT serisinin geliştirilmesi taktik anlamda ordumuzu modernize hale getirmiş oldu. Daha farklı konularda daha farklı denemelerde görüşmek dileğiyle.. İyi okumalar.

Oğuz BABACAN

KARPUZ TARLASI FACİASI

1 993 yılının eylül ayı. O sırada Suat Ağabey 1966 model Fordu, 78 model vişne çürüğü Volkswagen Passat ile takas etmişti. Arabanın modeli bize göre yüksekti ama elektrik tesisatı çok sorunluydu. Cumartesi Suat Ağabeyin dükkanı- na gittiğimde arabanın elektrik kablolarını marul demeti gibi

açılmış gördüm. Elektrikçi bir arkadaşıyla beraber uğraşıyorlardı ama işin içinden bir türlü çıkamıyorlardı. Araba bir yerlerinden şasi yapıyor, çok uğraşmalarına rağmen arızanın nereden kaynaklandığını bir türlü bulamıyorlardı. Bu yüzden araba uzun süre bir yerde durursa aküyü çok çabuk boşaltıyor, Suat Ağabey de hem akü boşalmasını hem de elektrik kontağından yangın çıkma tehlikesine karşı bir yerde uzun süre duracaksa akünün kutup başını mutlaka çıkartıyordu. Neyse arabayı yarım yamalak topladılar. Elektrikçi dedi ki: "Suat sen bununla böyle idare et, gerisini pazartesiye hallederiz. Oldu olmadı kabloların hepsini yenile riz, olur biter." deyip hınzırca gülümseyerek kaputu kapattı.

Cumartesi günü akşamı av planı yapıyoruz. Oraya mı gitsek buraya mı gitsek diye, en nihayetinde Bulgurca' da karar kıldık. Hem yakın, hem de bıldırcın, üveyik denk getiririz diye umuyoruz. Vardık meramıza ancak hiç de umduğumuz gibi olmadı, gez dolaş ne bıldırcın var ne de üveyik. Bir ağaç altı gölgeliği bulup akşamı ettik. Sonra akşamüstü arabayla asfalt yoldan çıkıp soldaki şose yollardan birine girdik. Yolun sağına ve soluna bostan tarlası ekilmişti. Devasa bir tarlaydı. Yaklaşık yüz elli, iki yüz metre genişlikte, beş altı yüz metre uzunlukta çok büyük bir bostan tarlası. İçinde de kucak büyüklüğünde karpuzlar var. Tarlayı görünce gözümüz parladı. "Mutlaka içinde bıldırcın vardır." diye düşündük ama nafile; yol kenarında suratsız bir ihtiyarı bostana bekçi dikmişler. Altmış, yetmiş yaşlarında, altında yırtık pırtık bir pijama, saç sakalı birbirine karışmış, bir de kafasında poşu... Onun yol kenarındaki ters başları karşısında selam verip geçtik.

Bostanın bittiği yerde anızlar vardı. Arabayı müsait bir yere park ettik. Suat Ağabey çok fazla kalmayacağız diye arap başını çekmeye gerek duymadı. Girdik tarlaya, gel gör ki köpeğimiz Garip'in bıldırcınla, aramakla alakası yoktu. Beyoğlu'nda volta atar gibi geziniyor. Elinde oltu taşı bir tespih eksik itin. Hatta köpeğin geçtiği yerden iki bıldırcının fırlaması sonucu kuşların ikisini de indirdik ama köpeğin buna bir tepki vermemesine de deli oluyorduk. Sinirimden "Ulen pabuç gibi burnun var. İki bıldırcının yanından geçiyorsun. Hiç mi koku almıyorsun ...venk? Utan utan kardeşin Santo'dan utan..." Köpekler garip bir ses duyar da kulaklarını dikip kafasını sağ aşağı yatırıp bakarlar ya, işte bana öyle bakıyordu. Gülüyoruz, sanki ne dediğimi anlamaya çalışıyor... Anızları geziyoruz ama bıldırcın olmayınca gözümüz kucak büyüklüğündeki karpuzlarda. Öyle iri karpuzlar var ki yaşlı adam kafasını çevirse birini götüreceğiz; fakat akbaba gibi gözünü üzerimizden ayırmıyor.

Bostanın 25-30 metre içine, geniş bir boşluğa römork dolusu dağ gibi tezek yığılmışlar. Biz kenardan kenardan dolaşırken o tezek yığınının siperine girince hızla dümeni tarlanın içine kırdık. En büyük iki karpuzu kaptığımız gibi tezeğin siperine girip çöktük. Vurduk bıçağı, çekirdek temizlemek vakit almasın diye iki karpuzun göbeğinden göbeğinden yiyoruz.

(2013'te yaptığım bıldırcın avlarından biri)

Mübarek karpuz, karpuz değil kırmızı şeker. Yedikçe yiyesimiz geliyor.

Hızlı hızlı yerken bir yandan da kafayı çıkartıp ihtiyarı gözlüyoruz. Yerinden kıpırdamıyor, yemeye devam... Ancak işi çabuk bitirip yığının arkasından çıkmak istiyoruz ki ihtiyarı huylandırmayalım, diye düşünüyoruz. Kısa sürede karnımız davul gibi şişti. Ne var ki orada fazla oyalandığımızı gören ihtiyar, bize doğru yürümeye başladı. Eğile eğile tezek yığınının siperinden çıkmadan tarla kenarına çıktık. Elimizi yıkayıp suyumuzu içtik. Hızla arabaya doğru yürümeye başladık. İhtiyar da çaprazdan çaprazdan yavaş yavaş yanımıza doğru geliyordu. "Neden tarlaya giriyorsunuz?" diye çıkışacağını düşünüyoruz. Böyle tatsız bir durumla karşılaşmamak için adımlarımızı sıklaştırdık, sonunda arabanın yanına vardık. Köpek, tüfek, yelek seri bir şekilde bagaja kondu. Bindik arabaya, bastık marşa, derinden bir ses: "Tık!" dedi, kaldı. Marş basmıyor, yine akü boşalmış.

İtelim dedik, taşlık şose yolda marşı aldıramadık, tek kişiyle olmuyor. İllaki bir kişi daha lazım. Adam yanımıza vardı. "Selamünaleyküm" ardından "Aleykümselem"...

"Ne oldu, hayırdır?" dedi ihtiyar. Sırtında da kırmızı bir heybe var. "Akü bitti. Amca, bir el atıver de çalıştırıverelim." dedik. Aksi sert bir ihtiyardı. Tersler gibi:

"Olmaz!" dedi. "Oturun bakam şöyle, bir karpuz yiğin; ondan sonra gidersiniz!"

"Yok biz geç kaldık, gidelim."

Adam köpek seven bir tip değil. "Hoşt hoş!" dedi bizimkine ve kaşla göz arasında o kucak kadar karpuzlardan birini alıp ikiye böldü. "Otursanıza yahu!" diye buyur etti. Az önce tıka basa karpuz yenip tekrar çilingir sofrasına dükkan açılır mı? "Abi!" dedik. "Biz karpuzu pek sevmeyiz zaten." Ancak ihtiyar kararlı "Karpuz sevilmez mi yahu! Şeker bunlar şeker... Buyrun doya doya yiğin işte!" İstemeye istemeye oturduk. Nazlı nazlı başladık karpuz yemeye. Ardından daldık koyu bir muhabbete.

Kırmızı heybesini arka tarafındaki bir karığın üstüne koyan ihtiyar, bize eskilerden anlatıyor da anlatıyor... Köpeğimiz Garip de her zaman yaptığı gibi yan gelmiş şapur şupur orasını burasını yalıyor. Ansızın yerinden kalktı, bacağını kaldırıp başladı adamın heybesine işemeye. Adam bizimle konuşurken arkasındaki Garip heybeyi bir güzel ıslatıyordu. Bir yandan bir şey çaktırmamaya çalışıyoruz, bir yandan da içimiz gıcıklanıyor, güleceğiz ama gülemiyoruz. Adama bir şey de diyemiyoruz. Derken Garip işini bitirdikten sonra ayaklarını yere sürterek adamı toz duman içinde bıraktı. Adam da bastı küfrü... Biz gülemediğimiz için iyice kasıldık...

Yarım karpuzu yarım saatte bitirdikten sonra zaten şiş olan karnımız iyice gerildi. Gebe çakallara döndük. Sonunda Suat Ağabey dedi ki "Ağabey kusura bakma, yolcu yolunda gerek. Bizim gitmemiz lazım. Hoca daha Balıkesir'e gidecek, bize müsaade... Allah rızası için bizim arabaya bir el at da bir an önce gidelim." Neyse ittir kaktır arabayı

çalıştırdık. Adam iki tane karpuzu arabanın arka koltuğuna koydu. "Allah ısmarladık!" diyerek oradan ayrıldık, yola koyulduk; ama gülmekten kırılıyoruz. Hele köpeğin adamın heybesine işerken yüzündeki hazzın verdiği

görüntü, gözümüzün önünden hiç gitmiyor.

Suat Ağabeye "Ağabey, köpeği bilmem ama benim durumum da çok kötü. Müsait bir yerde sağa çek. İşemezsem çatlayacağım." dedim. "Vallahi Hoca, hiç sorma ben de çok kötü durumdayım." demez mi? Arabadan indik Hani Kemal Sunal'ın meşhur bir işeme ve rahatlama sahnesi vardır ya, ikimiz de aynı durumdayız. "Oh be dünya varmış!" dedik.

Dönüş yolu, pazar günü akşamı zaten çok kalabalık olur. Bir de kaza olmuş, trafik iyice tıkaandı mı. Arabalar durdukça on dakikada bir biz de çiş molası veriyoruz...

Güç bela eve ulaştık. Eşyaları ve karpuzun birini eve çıkardık, Balıkesir'e gideceğim. Bavulumu hazırlayıp bir an önce yola çıkmak istiyorum. Annem ne dese beğenirsiniz: "Oğlum, o kadar karpuz getirmişsiniz. Dur keseyim de yemeden gitme." "Olmaaaaaaz, istemeeeeem!"...

Dedem Korkut gelip boyboyladı soy soyladı: günün anlam ve önemine ilişkin şu maniye düzdü.

Bilmediğin bahçede ot biter mi?

Çoban ıssız dağda koyun güder mi?

Ne kadar canın çekmiş olsa dahi

Adama sormadan karpuz yenir mi?

Balıkesir'den İzmir'e gelmeden önce cuma günü mutlaka Suat Ağabeyi arardım. O hafta ava gidilecek mi gidilmeyecek mi diye durumu sorardım.29 Ekim öncesinde açtığım telefonda Suat Ağabeyin sesi değişmişti, çok heyecanlıydı: "Hoca, köpeğin fermasında bir bıldırcın vurdum. O lakait köpek gitti, fırtına gibi bir köpek geldi..." deyince keyfim yerine geldi. Acilen öğrenci yurduna dönüp bavulu çarçabuk hazır ettim.

Yıllardır özlemine çektiğimiz ,tadına doyamayacağımız ve yıllarca anlatacağımız o fermalı avlar, başlamak üzereydi. Onu da sonra anlatırız; çünkü o, başka bir hikaye.

Uluslararası Sterling Turkish Cup Grand Prix yarışması Altınbaş Turaç sponsorluğunda uluslararası yarışma , 24-27 Temmuz tarihleri arasında Konya Saraçoğlu atış poligonunda gerçekleşti. Ev sahipliğini yapmaktan mutluluk duyduğunu belirten Konya il müdürü Ömer ERSÖZ , yarışmada 39 trap ,28 skeet , Azerbaycan , İran ve bizim sporcularımızdan oluşan toplam 70 kişiden oluşan bir organizasyon gerçekleştiğini söyledi. Yoğun ilgi gören müsabakada, farklı illerden gelen sporcular birbirleri ile mücadele etti. Atıcılıkta ilki gerçekleşen para ödüllü müsabaka olması da yarışmacıları ayrı motive ediyordu. Atıcılarımıza bu durumun onlar açısından nasıl olduğunu sorduğumuzda gelen cevaplar arasında; Bizim için motive edici bir müsabaka oluyor. Zaten bu tarz Grand Prixler yurt dışında çok fazla yapılıyor ama Türkiye’de maalesef çok yapılmıyor. Aslında Türkiye de birçok bu spor dalı ile ilgili firmalar her biri her sene böyle müsabaka düzenleyebilir. Bu hem atıcıların motivasyonu hem de bizim de maddi olarak bu geliri elde etmemiz için aslında çok uygun müsabakalardır. Bütün Türkiye’de ki bu işe gönül vermiş firmalara böyle müsabakaları yapmaları için ayak olmalarını rica ediyoruz. (Nihal Güner) Biz hep federasyonumuzun ayarladığı yarışmalara geliyoruz. Oralarda stres yüzünden atamayabiliyoruz. Ama böyle yarışmalar olduğu zaman hem eğleniyoruz hem antrenman yapıyoruz hem de para kazanıyoruz. Bizim için böyle yarışmalar daha güzel. Ödül teşvik edici bizler için hem rekabetin hem ödülün mutluluğunu hem de sporda dayanışmayı yaşıyoruz. (Rümeyza KAYA)

Türkiye avcılar ve atıcılar federasyon başkanı Ufuk Arman ile yarışma hakkında konuştuk.

TGWL: Merhaba Arman Bey, nasılsınız?

Ufuk A. : Keyifliyiz. Güzel bir yarışma. Sonuna geldik. 3 gündür devam ediyor ve oldukça yüksek skorlar çıkıyor. Buda bizi sevindiriyor.

TGWL : Harika. Burada olanlar genellikle yurtdışına gönderdiğimiz sporcularımız yarışıyor. Aralarında ilk defa bugün burada para ödülü koyuldu. Sizce bu sporcuları motive eden bir şey midir? Parayla ödül yarışı iyi midir yoksa kötü müdür?

Ufuk A. : Milli takım seviyesindeki bir sporcu, para ödülünün çokta önemli olduğunu düşünmüyorum. Çünkü onların hepsi bu ülke adına yarışan, madalya aldıklarında bayrağımızı dalgalandırıp istiklal marşımızı çaldırttıkları zaman büyük mutluluk duyan sporcular. Biz hepimiz bu amaçla çalışıyoruz.

Tabi para ödülü de onların yaptıkları emeklerinin karşılığı, mücadelelerinin karşılığında ayrı bir motivasyon katıyor. Bunun dışında bizim burada bahsettiğimiz gibi az bir katılımcı oldu. Sporcu sayısı olarak genel sporcu az ama kaliteli sporcularımız var. Yarışmalarımızın arasında bu hem bir antreman hem de bir yarışma tecrübesi olarak, onlara biraz daha bir şeyler kattı. Performanslarını da burada gördük. Bizim için güzel oldu. Onlar içinde iyi olduğunu düşünüyorum. TGWL: Birde bizim yarın Huğlu da tek kurşun atışımız ,festivalimiz var. Oraya geliyor musunuz?

Ufuk A. : İnşallah. Buradan da oraya geçeceğiz.

TGWL: İnşallah. Yanınızda da çok iyi bir atıcımız var.

Ufuk A : Türkiye rekortmenimiz, Türkiye şampiyonumuz ve milli takımımızın bir numaralı sporusu. Çok şeyler beklediğimiz onunda çok şeyler beklediğini umduğumuz bir sporcumuz. Gelecekte inşallah çok güzel şeylere imza atacağız.

TGWL: Atış sporları ile ilgilenen çok kadın olmaya başladı. Sizce bunun nedeni nedir?

Ufuk A. : Atıcılık bir erkek sporu değil. Bilindiği gibi sadece erkeklerin kullanabileceği bir şey değil silah. Kadınlar bunu çok iyi kullanabiliyor. Kadınlar erkeklerden çok daha dikkatli. Daha iyi konsantre olabiliyor. Sporun özünde de zaten bu var. Dikkatli olabilen , konsantre olabilen, oraya gittiğinde odaklayabilen çok başarılı olabilir ki bir kadının ince iş yapması gibi atış sporunda da seriye çıktığı zaman ince ince eleyerek sonuna giden sporcu başarılı oluyor. Bence kadınlar başarılı olma şansı çok fazla bu işte.

TGWL : Bugün Konya da yarışmayı söyledikleri zaman önce ne kadar kadın katılıyor diye sordum. Size çok teşekkür ediyor ve yanınızda Nur Banu ile konuşmaya devam ediyorum. Nur Banu nasılsın?

Nur B. : İyiyim çok şükür. Yarışmamızda güzel geçti. Güzel bitirdik yarışmayı. Güzel bir 2 gün oldu. Milli takım yarışmalarına hazırlanan sporcularız aslında takım olarak.Burda Konya da kendi poligonumuzda yarışma olması ve böyle güzel katılım olması bizi çok mutlu etti.

Başkanımızda katıldı. Bizimle beraber tüfek attı. Herkes mutlu şuan yarışmadan.

TGWL: Peki ilerideki hedeflerin nelerdir?

Nur B. : Bir milli sporcu olarak en büyük hedefimiz bizim, hep olimpiyatlara gidebilmek. Oradan bir madalya alabilmek. Ülkemize madalya getirebilmek. Şuan bütün çalışmalarımızın amacı o zaten. Gittiğimiz bütün dünya kupaları, Avrupa şampiyonaları hep bir olimpiyata katılabilmek ve orada istiklal marşımızı okutabilmek, bayrağımızı dalgalandırabilmek bütün amacımız bu. Bunun için çalışıyoruz.

TWGL: Sizlere başarılar diliyorum. Çok teşekkür ediyorum.

Ufuk A. : Son kısa olarak bir şeyden bahsetmek istiyorum. Nur Banu kendinden kısaca bahsetti. Daha derinlemesine onu tanımanızı isterim. O, akademik kariyerini de bitiren bir

TWGL: Silahı eline alan insan hep eğitimli insanlar. Bunu bilen insanlar. Burdan silah dediğimiz zaman insanlar farklı bir şey sanıyor. Haliyle burdan herkese sesleniyorum. Silah insan öldürmez. İnsanlar insanları öldürür. Cahil insan her zaman insan öldürür. Ben silahın hiç tek başına birini öldürdüğünü görmedim. Ne zaman bilinçsiz insanın eline düşer o zaman tehlikeli olur. Çok teşekkür ederim sohbetiniz için. İyi günler..

Dereceye giren sporcularımız kupa, madalya ve ödülleri Federasyon Başkanı Ufuk ARMAN, Federasyon Genel Sekreteri Zeki ÖZTÜRK, Altunbaş Dış Ticaret San. Genel Müdürü Fatih ALTUNBAŞ, Plak Atışları Asbaşkanı Kadir BİLEK, Plak Atışları Milli Takımlar Sorumlusu Ali Rıza BİLGİN, Plak Atışları Teknik Kurul Başkanı Erkan AKAY' ın elinden teslim aldı.

STERLING TURKISH CUP GRAND PRIX YARIŞMASI 24 - 27 TEMMUZ KONYA

Trap Bayanlar Kupa

- 1 - Safiye SARITÜRK
 - 2 - Nihan GÜRER
 - 3 - Rena ALASKOROVA
- Fed.Başk. Ufuk ARMAN

Trap Bayanlar Madalya

- 1 - Safiye SARITÜRK
 - 2 - Nihan GÜRER
 - 3 - Rena ALASKOROVA
- Fed.Gen.Sek. Zeki ÖZTÜRK

Trap Bayanlar Ödül

1 - Safiye SARITÜRK	1000\$
2 - Nihan GÜRER	750\$
3 - Rena ALASKOROVA	500\$

Trap Erkekler Kupa

- 1 - Murat İLBİLGİ
 - 2 - Hossein MOSLEM
 - 3 - Alp KIZILSU
- Trap -Skeet Asbaşkanı Kadir BİLEK

Trap Erkekler Madalya

- 1 - Murat İLBİLGİ
 - 2 - Hossein MOSLEM
 - 3 - Alp KIZILSU
- Konya GSİM Sp.Şb.Müd. Ali KANBER

Skeet Bayanlar Kupa

- 1 - Nur Banu ÖZPAK
- 2 - Sena CAN
- 3 - Deniz ÜSTÜNDAĞ

Yön.Kur.Üyesi (Milli Tk.Ant. Ali Rıza BİLGİN

Skeet Bayanlar Madalya

- 1 - Nur Banu ÖZPAK
 - 2 - Sena CAN
 - 3 - Deniz ÜSTÜNDAĞ
- Hakan TOKAÇ ALTINBAŞ

Skeet Bayanlar Ödül

1 - Nur Banu ÖZPAK	1000\$
2 - Sena CAN	750\$
3 - Deniz ÜSTÜNDAĞ	500\$
- Altunbaş A.Ş. Genel Müdürü Fatih ALTUNBAŞ

Skeet Erkekler Kupa

- 1 - Bilgin ÜSTÜNDAĞ
- 2 - Murat UĞUR
- 3 - Salih HAFIZ

Teknik Kurul Başkanı Erkan AKAY

Skeet Erkekler Madalya

- 1 - Bilgin ÜSTÜNDAĞ
- 2 - Murat UĞUR
- 3 - Salih HAFIZ

Altunbaş A.Ş. Genel Müdürü Fatih ALTUNBAŞ

HUĞLU

TRAKYA

KARA AVCILARI ATICILARI İHTİSAS SPOR KULÜBÜ

45 YIL AVCI BAYRAMI TEKİRDAĞ

Yıl 1974 ömrünü ava adanmış insanlar topluluğunun, birlikte hareket , güç getirir. İlkesini örnek alarak kurduğu Yeni Kara Avcılar Derneğimiz 2015 Yılında isim değişikliğine gitmiş ve TEKİRDAĞ KARA AVCILAR ATICILAR VE İHTİSAS SPOR KULÜBÜ DERNEĞİ Adını almıştır.2017 yılında Trakya Federasyonunun kurucu üyesi olarak üzerine düşün görevi üstlenerek her alanda birleştirici dernek olma yolunda ilerlemeye devam etmektedir.Bu kapsamda tam 45 yıldır bu ilke ile ilimizde faaliyet göstermektedir.Prensip olarak kuruluş Tüzüğündeki temel ilkeleri doğrultusunda Doğruluk,dürüstlük ilelebet sadakat olmuştur.

Bizler Tekirdağ ilinde 850 – 900 üyeli kendi çapında faaliyet gösteren, fakat ilke ve prensiplerine bağlı , Av Doğayı kendimizden çok seven avlandığımız kadar da korumayı bilen üyelerin oluşturduğu bir derneğiz. Sürdürülen bir yaban hayatı insanlığın olmazsa olmazlarından olduğu aşikardır.Bunun için bilinçli avcı , bilinçli toplum ilkesinden yola çıkarak bireylerin gerekirse tek tek gerekirse toplumların birlikte eğitim almaları ve bilinçlendirilmeleri doğrultusunda üzerimize düşen her ne görev varsa bizler bundan kaçmayacak ve her zaman bu ilke doğrultusunda çalışmaya devam edeceğimizi yönetim kurulumuzca karara bağlamış ve çalışmalarımız bu yöndedir.

Fakat her alanda olduğu gibi her şey avcıdan beklenmekte . Avcı Camiasının sorunları hiç bir yetkili tarafından dinlenmemekte ya da önemsenmemektedir.Geldiğimiz bu 2019 yılı itibarı ile artık eskimiş olan 4915 kara avcılığı kanunun yenilenmesi gerektiği gün gibi aşikardır.Çalışmalar bu yönde olmalı, birazda toplumda büyük kitleler oluşturan avcılarının sesine kulak verilmesi düşüncesi ile bizler yeni yetişecek olan bilinçli avcı ve atıcıları yetiştirmek için heryıl bu etkinliği düzenleyen bir Dernek konumundayız. Çocuklarımız internet , sanalaalem ,telefon müptelası olmaktan kurtarıp sokaklardan alıp onlara Ata sporumuzu , Doğa Anayı börtüböceği öğretmek kısaca bilinçli bir nesil yetiştirmek doğrultusunda elimizden geleni yapmaya çalışan bir Derneğiz.

Bu alanda Derneğimiz olarak 45.yıl etkinlikleri kapsamında yapılan 2019 yılı Avcı Bayramı etkinliklerine desteklerini ve katkılarını bizlerden esirgemeyen Tekirdağ Büyükşehir Belediyesi , Süleymanpaşa Belediyesi , Hatsan Silah Sanayi, Çiloğulları av Dünyası , ilimizde ve diğer illerden gelerek bizlere destek olan , faaliyet gösteren çeşitli firmalarımıza ayrıca o gün Program boyunca aramızda olan etkinliğimize katılıp yanımızda olduklarını gösteren Konfederasyon Başkanımıza, Federasyon Başkanlarımızı ilimizde faaliyet gösteren tüm derneklerimize, diğer illerden gelen Dernek Başkanlarımıza ve bu aileye gönül vermiş tüm Av ve Doğa severlere bu etkinliğimiz kapsamında aramızda olan bütün üyelerimize ve misafirlerimize teşekkürü bir borç bilir hepsine saygılarımızı sunarız. 46.yılda görüşmek üzere.

Tekirdağ kara avcılar atıcılık ve ihtisas spor kulübü derneği yönetim kurulu ve üyeleri adına.

Bilinçli avcı, Bilinçli toplum
ilkesinden yola çıktık !

KIZIL GEYİK

Cervus Elaphus

Kızıl geyikler dünya üzerinde yaşayan en büyük geyik türlerindendir. Ülkemizin neredeyse bütün coğrafi bölgelerinde görülmeleri mümkün olup sayılarının fazla olduğu bölgeler İç Anadolu, Doğu Anadolu'nun batı /güney kısımları, Orta Karadeniz Batı Karadeniz bölgesinin güney kısımları ve Ege bölgesinin doğu tarafında kalan bölümleridir. Bu bölgeler hem düz yaylalar hem de yüksek dağlık alanlar ile yaşlı ormanları barındıran bölgeler olup geyiklerin en sevdiği yaşam alanlarıdır. Genel olarak dişi geyikler 5-10 bireyli gruplar halinde dolaşırlar erkek bireyler ise çoğu zaman yalnız zaman zaman sürü ile beraber gezerler, fakat çiftleşme dönemleri olan eylül ekim aylarında gruplar birleşerek sürüleri oluştururlar bu sürüler içerisinde erkek bireylerde katılır ve çiftleşme iç güdüsü ile hem bögürme hem de kendi aralarında üstünlük kurma çekişmeleri yaşanır. Kızıl geyikleri takip ettiğim geçen 2018 yılı Nisan-Mayıs ayları arasında Ankara Beypazarı dağlarında 2 gün kamp süresi geçirmiştım. Bu süre zarfında iki gün boyunca geyikleri çok yakından görmek ve onların insanları görünce verdikleri tepkileri yakından izleme fırsatı buldum. İlk gün çok büyük bir erkek geyik görmüştüm fakat beni fark ettiği anda orman içerisinde kaybolması sadece birkaç saniye sürdü.

O anı fotoğraf çekememek çok üzücü bir durumdu ve zaten akşam olmak üzereydi. Kamp alanımı Köroğlu dağı zirvesini(2540mt) gören manzaralı bir yaylada kurup sabahı beklemeye başladım. Erken uyanmak için ne kadar da alarm kurmuş olsam bile o heyecan ile sabah 05.00 civarında uyandım. Hemen çadırdan çıkıp alanı gözlemledim ve hiçbir canlı belirtisi olmadığını görünce modum düştü doğrusu.. Çünkü kamp alanım bütün memeli canlılarının beslendiği ve geçiş olarak kullandığı güzergahın tamda üzerindeydi. Kamp alanına geri dönüp bir kahve aldıktan sonra fotoğraf makinam ile beraber yürümeye başladım daha 50 mt ilerlemeden karşı tarafta ağaçların arasından bir hareketlenme fark ettim. Hemen sonrasında ise 5-6 bireylik bir dişi geyik sürüsü bana doğru gelmeye başladı. O anki heyecan gerçekten anlatılmaz yaşanır cinstendi. Biraz hareketsiz kaldıktan sonra beni fark ettiklerini anladığım anda fotoğraf makinamı alıp o anı ölümsüzleştirmeye çalıştım. 5-10 poz çektikten sonra sanıyorum ki geyikler sensör sesinden rahatsız oldular ve dağın zirvesine doğru çıkıp gözden kayboldular. İlk defa bu kadar yakın temas kurup karşı karşıya kalmanın verdiği adrenali hissetmişim, gerçekten onların yaşam alanlarında onlar ile beraber olmak anlatılmaz bir duygu. Doğamız onlar sayesinde gizemli, heyecanlı ve güzel. Bu yüzden biz insanlar olarak onların yaşam alanlarını kirletmemeli, ormanlarımızı korumalı ve zarar vermemeliyiz, gelecek nesillere en güzelini ve doğalını bırakmak hepimizin insani olarak vazifesidir.

SERENGETİ'NİN AŞLANLARI

Ümit ÇUKUREL

M

ara Üçgeni, yani Masai Mara ve Serengeti, Afrika'nın en çok duyulan vahşi yaşam parklarından ikisidir; tarih boyunca bu isimler, "Büyük Göç" diye anılan büyük bir doğa olayına ev sahipliği yapmalarıyla da bilinirler. Mara Üçgeni Kenya'nın güneyindedir ve Mara Nehri'ni sağlam geçmeyi başarabilen

sürüler buradan kendilerini bir anda Tanzania'da, yani Serengeti'de bulurlar. Yüzölçümü olarak Mara'ya göre çok daha büyük olan Serengeti, göç sırasında antilopların ve zebraların yavrularını dünyaya getirmek için de tercih ettikleri bir durak olma özelliğini taşır; bu da doğal olarak bölgedeki aslanlar ve diğer yırtıcı hayvanlar için yoğun bir av döneminin, yani tok gecelerin geldiğine işaret eder.

Büyük Göç, adında hiçbir abartı olmayan, her sene yüzbinlerce hayvanın içgüdüsel olarak, basitçe anlatmak gerekirse, daha taze çayırlara ulaşabilmek için yaptıkları belirli bir rotadır. Bu döngü hiç şaşmadan, her sene gerçekleşir, belki iklim değişiklikleri sebebiyle, bazı yıllar bir öncekinden biraz önce veya sonra. Takdir etmek gerekir, sürülerin kendilerini bekleyen son derece iri ve vahşi timsahlarla dolu Mara Nehri'ne dalarak karşıya geçmeleri için mutlaka iyi bir sebep olmalı, o da "burada ot kalmadı, karşıda daha yeşil ve taze otlar var, hadi gidiyoruz" iç güdüsü.

Sürülerin bazen bir ordu gibi düzenli bir sırayla, bazen de tepelerden koşturup tozu dumana katarak nehirden geçişleri, seyredenler için ne kadar muhteşem bir tabloya, bekleyen timsahlar için de bir o kadar iyi bir haber; her geçiş dereedeki timsahlar için kaçınılmaz bir ziyafet, gayet de başarılılar, henüz boş geçtiklerine şahit olmadım.

Serengeti'de biriken sürüleri seyrederken bir arkadaşımın aramızda şöyle hayvanlar burada sanki Mara'dan daha huzurlu ve rahat gibiler, ne ve mantıklı bir cevap geldi "eh, doğal; burada geçmeleri gereken timsah nehir yok". Gerçekten, binlercesinin oluşturduğu o antilop ve zebra sürülerikenarında birikip, karşıya geçmeye karar vermek için bekleyişleri, daha kendini suya ilk atacak bireyi beklemeleri görülmeye değer bir tablo; çoğu geldikleri gibi, topluca kısa bir sürede karşıya geçmekten vaz geçip geri de Serengeti Bölgesi birkaç park alanını kapsıyor; bizim ilk durağımız Ndutu oldu, Milli Park'a geçiş yaptık. Bölge büyük olunca, bazı zamanlar daha uzun yol de olsa olay yerine geç geldik. Maalesef işin doğası böyle, ne de olsa elimize bir gösteri programı tutuşturulmuyor; zaten kedileri tanıyanlar, da büyük veya küçük hiçbir kedinin önceden belirlenmiş bir programa çağını çok iyi bilir. Serengeti'ye girişimiz sıcak bir günde ağaçta uyuyan denk gelerek başlamıştı ki, akşama doğru değişen hava ve yağın yağmur sonucu arabalar kampa bir saat mesafede derin çamura landı. Aslında havanın güneşli olduğu saatlerde bile rehberler bulutlara bakıp "fırtına geliyor, gitmemiz gerekiyor" diyordu; bende "hadi ya, yürü git, ne fırtınası?" diye söylenip duruyordum. Nasıl olduysa, aslanlarla vedalaşıp kampa doğru yola çıktıktan bir süre sonra rehberlerin beklediği fırtınaya kavuştuk; uzun zamandan sonra ilk defa bir 4X4 içerisinde, yapışkan çamur üzerinde gitmek ne kadar keyifli olduysa da

bir konuşma geçti;

" b u dersin?"
dolu bir
nin nehir
d o ğ r u s u
zaman da
dönebilirler.
sonrasında
yaptık; seyrek
ö n c e d e n
tutuşturulsa
u y m a y a -
aslanlara
şiddetli
s a p -
uzaktaki
içimden

kısa

, güneş ufka yaklaşmış, arabalar çamura saplanmaya başlayınca ve kamp alanı hala görünürlerde olmayınca, başımıza gelecek angaryalardan kaytaramayacağımızı anladık.

Tahmin edeceğimiz gibi Serengeti, “arabam yolda kaldı, saplandı, gelip çekiverin lütfen” diye yardım veya traktör bulabileceğiniz bir yer değil, hele hele bastırın anı yağmurda bütün araçlar yolda kalıyor veya herkes zar zor ilerliyorsa; öte yandan unutmamak gerekiyor, etrafta arabayı bağlayıp vinçle kendinizi kurtarabileceğiniz fazla bir ağaç da yok; hoş zaten arabalarda vinçin tamponu vardı, kendi yoktu. Kısa sürede yol gerçekten de çok ağırlaştı, arabalardaki asfalt lastikleri de bu duruma çok yardımcı olmadı. En sonunda sanki sırayla, bir araç diğerini kurtara kurtara, araçlardan birini bırakmamız gereken noktaya geldik; ekipmanı ve rehberi araçla birlikte saplandığı çamurda bırakıp, kalan tek arabaya doluşup yolumuza devam etmek zorunda kaldık.

Kamp yolu üzerinde kurtarılamaz şekilde çamura saplanmış başka bir Land Cruiser içerisindeki, bizimle aynı kampa giden bir başka aileyi de arabamıza dahil ederek, hoplaya zıplaya sanırım 14 kişi kampa doğru yolumuza devam ettik.

Bütün seyahatin, hatta son zamanların en çok eğlendiğim anlarıydı diyebilirim. Bir grup düşünün, Serengeti ortasında saplanmış iki koskoca Land Cruiser, arkasında dizine kadar çamura batmış 4-5 adam onları iterek kurtarmaya çalışıyor; on belki daha fazla yıl önce Belgrad Ormanı’nda sıklıkla yaşadığımız bir sahneydi; olsa olsa bir çoban köpeği veya serseri bir sokak köpeği yanıma-za yaklaşırdı, biraz oyalanırdık; burada kedilerin ıslanmayı sevmediğine biraz fazla güvendik sanırım.

Gecenin ilerleyen saatlerinde kamp alanımız ve ellerinde fenerlerle bizi bekleyen ev sahiplerimiz görüldü; tepeden tırnağa çamurlanmış halimizle fakat aşırı eğlenmiş bir şekilde günü sonlandırmıştık. Laf aramızda, uzun zamandır özlediğim bir maceraydı ve her zaman söylediğim gibi, en iyi offroad başkasının arabasında yapılandır. Hele hele Serengeti’de çamur sürüşü ve araç kurtarma işleri; galiba bu seyahatten aklımda kalan en güzel şeylerden biri oldu. Gecenin ilerleyen saatlerinde rehber ve ekipmanımız saplanan araçtan sağ salım kampa geldi, fakat arabanın geri gelebilmesi ertesi günün akşamını buldu, bu arada kampın kendi aracını ödünç aldık; yani maceradan geri kalmadı. Aslanlar büyükçe bir kedi olsalar da ağaçlara çıkmaları orada uyuklamaları çok yaygın bir hareket şekli değil. Serengeti Bölgesi, aslanları hem ağaçlarda, hem de yerli halkın “kopye” diye adlandırdığı kaya gruplarının üzerlerinde görebileceğiniz bir yer. Kayaya tırmanan veya tepesinde oturan bir aslan görüntüsü son derece görülesi bir sahne. Normalde ağaçların müşterileri leoparlardır. Avlarını öldürdükten sonra sırtlanlara kaptırmamak için direkt ağaca çıkartırlar; hayatlarının bir kısmını ağaçta yiyip, uyuyarak geçirebilirler. Ben leoparden önce doğal ortamında jaguar görmüştüm; desenler birbirine çok benziyor olsa da onların yanında leoparlar uysal ufak kedigibi görünüyorlar. Bir jaguar sanki dişi bir aslan kadar iri bir hayvanken, leoparlar daha ufak hayvanlar ve bir aslanla mümkünse yüzleşmezler.

Gördüğüm kadarıyla, onlar da işlerin kesat olduğu bu dönemi başka bir uğraşla değerlendiriyorlardı, çiftleşme.

Bu seyahat benim için bir ilk oldu, neredeyse denk geldiğimiz her ailede çiftleşen bir çiftle denk geldik.

Ndutu’da geçirdiğimiz hafta geçirdiğimiz çok hareketliydi, yukarıda da bahsettiğim gibi büyük hayvan sürüleri biriktiği için aslanların yanında çitalar ve sırtlanlar için de doğru bir zamandı.

Kampa çok yakın bir dere kenarında denk geldiğimiz büyük bir aslan ailesinin yakınında zaman geçirebilme şansımız oldu; sanki Aslan Kral filminin canlı versiyonu gibiydi, sekiz yavru, onlara hakim olmaya çalışan üç dişi aslan ve ara sıra ortaya çıkan iri erkek aslanlar.

Afrika vahşi yaşama dair herşeye denk gelinebilecek bir yer; önümüzde oyun oynayan besili sokak kedisi boyutlarındaki bu bebeklerin bazılarının birkaç yıl içerisinde oraların kralı olup, kendi yollarına gideceklerine inanmak çok zor. Öte yandan daha büyümeden, bir gece uyudukları bir yerde bir sırtlanın avı olmaktan kurtulamayabileceğini bilmek de üzücü; fakat hepsi doğal hayatın bir döngüsü ve bizlere ne kadar ters gelse de, yerli halk da orada hiçbir şeyi değiştirmeye veya engellemeye uğraşmıyor. Hayatımda ilk defa bu seyahatte çitaları yakından görebildim, nedense Mara'ya yaptığım seyahatte denk gelmemiştik. Bu seyahatte denk geldiğimiz çitalar meraklı bakışlar arasında arabanın stepnesine çıkmakta hiç gecikmediler; son derece meraklı olan çitalar avlarını bulup, bölgeyi gözetlemek için hep en yüksek karınca yuvası tepeciklerini kullanırlar, sanırım araç gelince ve o tepelerden daha yüksek olunca onlara cazip geliyor -tekerlekli karınca tepesi-. Her neyse sorumluluk sahibi rehberler buna izin vermediler; hayvanların doğal ortam dışında hiçbir şeye alışmamaları gerekiyor. Bu vesileyle çitaların İngilizce anladıkları na da şahit oldum; rehber "no, hey no" diye bağırınca hemen arabadan aşağı atladılar.

Yine de o şirin pijamalarının içinde leoparlar çok atik, yırtıcı ve güçlü hayvanlar. Serengeti Milli Parkı'na vardığımızda zebra ve antilop sürüleri daha yeni toparlanmaya başlıyorlardı, büyük nüfusu Ndutu'da arkamızda bırakmıştık. Daha önce göç zamanı Mara'da bulunmuştum, çok hayvan vardı, yer değiştirmeye hazırlanıyorlardı; sürülerde hala "dereyi geçsek mi, geçmesek mi" kararsızlığı vardı. Fakat Ndutu'da gördüğümüz büyüklükteki sürü, anlatılabilecek bir boyutta değildi. Gözümüzün önünde yüzbinlerce antilop ve zebra, yanlarında yeni doğmuş birkaç günlük yavruları, ufuk çizgisine kadar hatta ötesine geçen bir görüntü vardı; otlar hala yeşil olduğu için de yürümek için çok acele etmiyorlardı.

Milli park tarafında avcılar için kolay ve bol yemek vakti çok yakındı, ama biraz daha vakit vardı. Her ne kadar otlar uzun ve aslanlar için tuzak kurmayı kolaylaştırıyorduydu da onları mutlu edecek yoğunluk için biraz daha geçmesi gerekiyordu.

Ndutu'da şahit olduk, ağaç altında uyuklayan iki tane yetişkin ama muhtemelen tok çita gözlerini açtıklarında, karşılarında onların da ağaç altında yattıklarını görmemiş birçok antilop, zebra ve yavruları ile göz göze geldiler.

Antilop ve zebra bir anda delirdiler, ne yapacaklarını bilemediler; çitalar ayağa kalktı korku dolu bakışları arasında yavaş yavaş yürüyerek yollarına gittiler, aç olsalardı böyle biter miydi, sanmam

Bizse bu arada yaklaşan sürüleri ve uyuyan çitaları görüp, karşılaşacaklarını tahmin edip güneş altında bir saat kadar bu karşılaşmayı beklemiştik; sonrasında da soğuk bir bardak sıkıntısı çekmedik.

Bu seyahatte birçok genç aslana denk geldik, yukarıda sözünü ettiğim “kopye”lerde ve çevresinde karşılaştığımız aslanlar genç ve çok irilerdi. Son akşamdı galiba, güneş batarken ve diğer bütün araçların kamplarına dönmüş olmaları gereken sessiz, sakin anlardı, bizde dönmeden son 10 -15 dakikamızı “kop ye”lerin çevresinde aslan bekleyerek geçirdik.

O akşamdan şu anı unutamıyorum, karşıdan gelen bir erkek aslanın fotoğrafını çekiyordum, 400 mm objektifin arkasından gözlerine baktığım zaman, direkt bize bakarak yürüdüğünü rahatlıkla görebiliyordum; baka baka bize doğru yürüdü, yaklaştı ve hiçbir cam olmayan arabamızın 10-15 cm açığından geçerken çıkarttığı ayak sesleri ve uzaktaki diğer aslanlara seslenişi, kükreyişi bir süre aklımdan çıkmadı; daha şimdiden tekrar oralarda olabileceğim günleri ipe çekmeye başladım.

Aslan zaten ağır ve genellikle bütün gün uyuklayan, acıkınca gece veya sabaha karşı avlanan, onu da ancak kısa koşularla yapabilen bir hayvan; her şeyi bir kenara bırakın uzun yıllarda büyüüp yetişkin olabilen bir hayvan. Kendi vahşi doğası ile bile acıkmadıkça başka bir hayvanı öldürmüyor. Sosyal medyada veya haberlerde bu tür bilgilere mutlaka denk gelmişsinizdir, vahşi hayvanların avlanmaları, yok edilmeleri bu hızla devam ederse, belki de bizden sonraki nesil bu hayvanları ancak belirli hayvanat bahçelerinde, ait olmadıkları ortamlarda veya masal kitaplarında görebilecekler, dilerim o günlere gelmeyiz.

Serengeti'ye yaptığım seyahat da böyle güzel bir finale sona erdi, vahşi yaşam merakı bende çok geç başladı, ama başladıktan sonra da kolay kolay uzak kalamadığım bir hal aldı; sanırım bir süre daha böyle gidecek.

Nasuh MAHRUKİ

BABA - ÇOCUK DOĞA KAMPLARI

Doğa en büyük ve en gerçek öğreticidir. Doğanın ritmini ve döngülerini anlayan ve bu sayede, varoluşun karmaşık yapısını olmasa bile basit düzenini anlayan insan daha sağlıklı, daha olgun ve daha duyarlı olacaktır. Çocukluğunda doğadan kopmadan yetişen bireyler bu kavrayışa daha kolay ulaşırlar. Doğa kampları şehir hayatının kısıtlayıcılığında bu fırsatı bulamayanlar için çok uygun.

Günümüzün yoğun iş temposu ve stresi, değişimin hızına ayak uydurmanın giderek zorlaşması, ülkedeki genel belirsizlik durumunun kronik hale gelmesi, trafiğin gereğinden çok zaman alması ve sistemsel olarak her şeydeki verimsizlik hali, herkese sağlıklı ve doğal bir hayat için geriye çok az zaman kalmasına yol açıyor. Hem kişinin kendisiyle baş başa kalmasına hem de sevdikleriyle kaliteli zaman geçirmesine en büyük engeli oluşturuyor.

Babalar ve çocukların birbirleriyle daha fazla zaman geçirebilecekleri birlikte yapabilecekleri hobilere sahip olması, bu konuda hayatı kolaylaştırıyor. Birlikte doğaya çıkmak, doğada çeşitli deneyimler yaşamak ise bu deneyimlerin en hoşlarını oluşturuyor. Çocukların babalarıyla birlikte katılabilecekleri doğa kampları, doğada özel olarak hazırlanmış parkurları ve aktiviteleriyle bu deneyimi unutmaz kılıyor. Kız çocuğun ilk aşkı, erkek çocuğun ilk kahramanı babasıdır. Çocuklar babalarına hayrandır. Erkek çocuklar onu kendilerine rol model olarak alırlar, kız çocuklar karşı cinsi ilk babalarıyla tanırırlar ve onunla öğrenirler.

Çocuklar için hayran oldukları babalarıyla birlikte vakit geçirmek paha biçilemez bir sevgi, duygu, birliktelik ve harika bir eğlenme, öğrenme, deneyimleme, yenilenme, gelişme fırsatıdır.

Doğa bilinci veren, doğayı sevmeyi, korumayı, doğada güvenli hareket edebilmeyi öğreten, doğayı güvenli ortamlarda deneyimleten, doğanın, diğer bütün parçalarıyla birlikte ayrılmaz bir parçası olduğumuzu fark etmemizi sağlayan doğa kampları, hayatımızda giderek daha çok yer kaplayan teknolojinin hareketsiz yaşam, asosyallik, obezite gibi olumsuz etkilerini dengeleyebilmek için de en güzel fırsatları sunuyor.

Doğa, özgürlük duygusunu alabildiğine yaşayabileceğiniz geniş alanlar, hayal gücümüzü alabildiğine geliştirecek deneyim fırsatları sunar. Bu deneyimler yaratıcılık, problem çözme, daha az kaynakla daha çok iş görebilme becerilerinin gelişmesini de sağlar. Alıştığımız güvenlik çemberinin dışında çeşitli zorluklara meydan okumayı, riskleri azaltarak ve önlem alarak riskleri yönetmeyi ve riskle yaşamayı da öğretir. Doğada insan gücünün ve haddinin bilincine vararak, alçak gönüllü olmayı da öğrenir.

İstanbul'da Durusu Park'ta yer alan, İstanbul Havalimanı'nı geçtikten 15 km sonra ulaşabileceğiniz Nasuh Mahruki Doğada Liderlik Okulu, eşsiz doğasının yanı sıra rahat ulaşımıyla şehirden kaçmak için güzel bir fırsat sunuyor. Anne – Çocuk, Baba – Çocuk, Aile, Çocuk, Gençlik ve Yetişkin Doğa Kamplarıyla, her kesim için keyifli programlara sahip olan okulda, kampçılık, yürüyüş, doğa sporları, ip ve düğüm teknikleri, doğada yön bulma ve oryantiring, spor tırmanışı, kano, bisiklet, takım oyunları, doğada drama, ahşap atölye çalışmaları gibi aktiviteler yapılıyor.

Nasuh Mahruki Doğada Liderlik Okulu, babalara ve çocuklara, dış uyaranlara kapalı bir doğa ortamında, tüm ilgilerinin doğada yaşayacakları deneyimlerde ve birbirlerinde olacağı, birlikte bolca ve hoşça vakit geçirebilecekleri, yeni arkadaşlarla tanışacakları, sporla, oyunla, yarışlarla ve çeşitli görevlerle yeni ve öğretici deneyimler yaşayacakları imkanlar sunuyor.

Doğada tüm duyularımızın ve kabiliyetlerimizin birlikte kullanıldığı bu deneyimler, yeni yerler keşfetmemizi, yeni arkadaşlıklar kurmamızı, kendi içimizde henüz keşfetmediğimiz güçlerimizi ve heyecanlarımızı tanımamızı, babalar ve çocukların birbirlerini daha iyi tanımalarını ve birlikte unutulmayacak anılar biriktirmelerini de sağlıyor.

Nasuh Mahruki Doğada Liderlik Okuluna gelen babalar ve çocuklar, iki gün boyunca aynı çadırda kalıyor. Çadır kurmayı, ipleri ve düğümleri, doğada güvenli hareket edebilmeyi öğreniyor, birlikte yürüyüş yapıyor, doğada yön buluyor, tırmanış yapıyor, kanoya ve bisikletle biniyor, diğer baba ve çocuklarla oyunlar oynuyor, yarışıyor, gece yürüyüş yapıyor ve yıldızları seyrediyor, ateş başında hikayeler anlatıyorlar. Birlikte dolu dolu vakit geçirerek ve unutulmaz anılar biriktirerek günlük hayatlarına enerji, moral ve motivasyon dolmuş olarak ve doğayı, kendilerini ve birbirlerini biraz daha iyi tanımış olarak geri dönüyorlar.

Merve FURTUN

DOĞA OKULU ΔFMOSFERİ

Çekim için gittiğimiz yer
FSM Köprüsü'nden 80 km, TEM İkitelli Gişeleri'nden
50 km, Hadımköy çıkışından sonra da 35 km
uzaklıkta yer almaktadır. Durusu Gölü (Terkos Gölü);
Kanlı Dere, Belgrad Deresi, Başköy Deresi ve

Çiftlikköy Deresi tarafından beslenen muhteşem bir yer. İstanbul'da
böylesine güzellikleri görmek insanın ruhuna dokunuyor. Çekim
yapacağımız alana geldik. Biz geldiğimizde çadırlar çoktan kurulmuş
, kampa katılacak bireyler aileleri ve sırt çantaları ile geliyorlardı.

Herkesin gözlerinde ayrı bir heyecan ayrı bir ışıltı vardı. Biz çekim için gerekli ortamı yaratmak için harekete geçtik. Alanı
keşfetmemizin yanında bireylerle de sohbet halindeydik. Kamp alanının görüntülerinden sonra diğer sekansımızı çekmek üzere
göl kenarına yolculuğumuz başladı. Toprak yoldan yürürken yeşilin tonları arasında kaybolmanız pek olasıdır. Durusu, 39
kilometrekarelik bir alanı kaplıyor. Göl derin değil, hatta bazı yerleri oldukça sığ. En derin yeri sadece 10 metre. Yılda 162 milyon
metreküp su potansiyeli ile İstanbul çevresindeki tatlı su rezervlerinin yüzde 22'sine sahip. Ayrıca kentin kullanım suyunun
önemli bir bölümünü de burası karşılıyor. Etrafı sazlık ve suyu tuzluca ama berrak. Gölde sudak, yayın, turna, alabalık, kızılka-
nat, çapak, sazan, kadife balığı, karagöz balıkları yaşıyor. Balık merakınız varsa ve mangalınız da yanınızdaysa balık avlamayı
deneyebilirsiniz. Göl çevresindeki sazlıklarda ise kaz, ördek, karabatak, saka, balıkçıl, martı, yelveci, yelkovan gibi kuşlar bulun-
yor. Böylesi doğa harikası bir yer de bulunmak ve küçük bireylerinde eşlik ettiğini görmek insanı sevindiriyor. Biz göl kenarına
vardığımızda kanolar hazır. Herkes can yeleklerini giydikten sonra hocaların bilgilendirmelerini dinlediler. Her şey için hazır
koşullar oluşturulduktan sonra 1 çocuk önde 1 eğitimci arkada olmak üzere göl üzerinde 1 tur atıldılar. Bu işlem sürerken bizde
çekimlerimize devam ettik. Nasuh Mahruki ile röportajımız pek keyifli geçti. Röportaj bittiğinde hala kano keyfi devam ediyordu.-
Kameraman arkadaşım ile bizde binmek istedik. Can yeleklerimizi giydik ve kendimizi gölün berraklığına bıraktık. Eğer bu
tarafra yolunuz düşerse mutlaka kano ile gölün etrafını turlayın. Sazlıkların arasında nadide yetişen çiçekleri görmeniz
kaçınılmazdır. Şuan da yaşadığımız teknoloji çağında çocukların teknolojiye uzaklaştığı doğa ile iç içe

olduğu, doğada kendini arayışı ve yapabileceklerinin farkına varabilmesini sağlayacak bunun gibi imkanların ve fırsatların
olduğu harika bir doğa okulu

**Aktiviteler
Doğal yaşam
el becerisi
takım çalışması
mücadele
yaratıcılık,
problem çözme ve daha fazlası..**

ÇAT KAPI YUNANİSTAN

İki
deli bir
araya
gelince
bazen
plansız hayat
daha eğlenceli
oluyor. Arkada-
şım Betül'ün 12

Temmuz akşam

saatlerinde

kapıma dayanıp

hadi Yunanistan'a

gidiyoruz dediğinde

ne yapacağınızı

bilmeden yola çıkmak,

bizim gibi insanlar için

pekte zor olmadığında çok

da düşündürecek bir durum

değildir. Betül benim eski bir

dostumdur ve çılgınca gezilerin

kadınıdır , benimde ondan aşağı kalır

yanım yok zaten .Teklifi duyduğumda

olur dedim nasıl olsa devamlı pasapor-

tumuzda vizemiz olduğu için o konuda

sıkıntı yok. Birde İstanbul Yunanistan

arası 5 saat fazla bir yol değil. 13 Temmuz

sabah saat 5 sularında yola çıktık. İpsala

kapısından Yunanistan'a girmeyi planla-

dık ama bir İpsala sınır kapısına gittik ki

araba kuyruğu 5 kilo metre. Orada bir 15

dakika durduktan sonra Betül hadi çık

kuyruktan dön Edirne sınır kapısından

gidelim.Bu arada arabayı Betül kullandığı

için benim internetten sınır kapılarına

bakma gibi bir şansım vardı. Bir baktım

Edirne sınır kapısı boş .Biz rotayı Edirne'ye

çevirirken yolda Betül hadi gel Bulgaris-

tan'dan gidelim benim arkadaşlarım ve av

rehberliği yapan bir arkadaşımın orda olduğu-

nu anlattım .Bir gün orda kalalım sabahı

Bulgar'dan Yunanistan'a geçeriz dedim .Oda hiç

itiraz etmedi hadi yapalım dedi ,onun üzerine ben

Bulgaristan'da hem arkadaşım hem de devamlı

avlanmak için yanına gittiğimiz Talip Yılmazı aradım

,müsaitse diye . Bir duydum tüm ailesi de ordaymış

Talip ve ailesi çok yakınım ve bir aile gibiyiz. Birde Talip

Bulgar'da Haskovo da bir gölet kiraladı. Sazan balığı

Καλώς ήρθατε
στην Ελλάδα

Welcome to
Greece

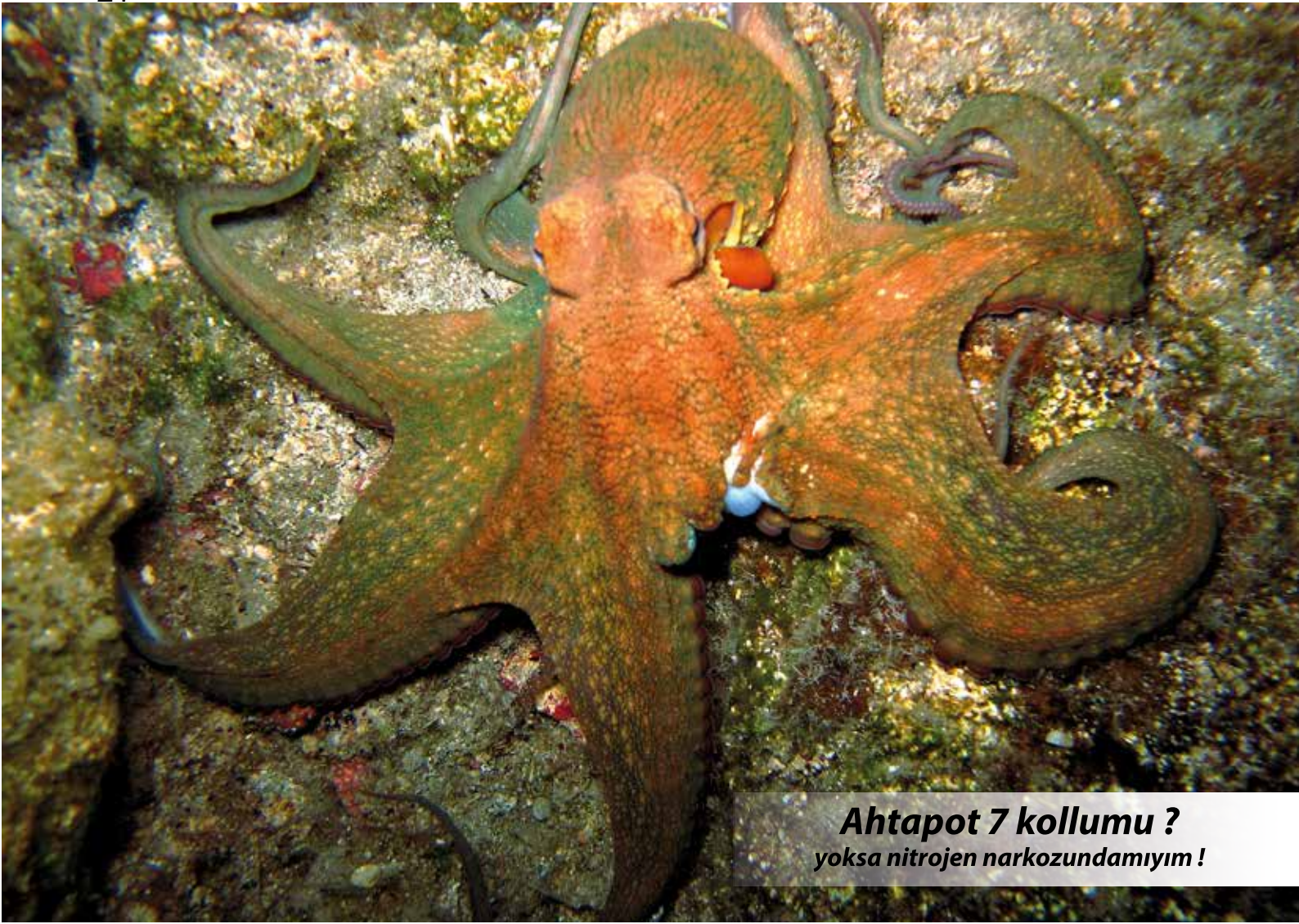
Κομοτηνή
Komotini

tutma salma avı yaptırıyor görmeniz lazım muhteşem bir yer .Telefonda konuşup anlaştık Bulgaristan'a girdikten sonra kendisini arayıp bir yerde buluşmak için . Tüm planları hazırladık ve Edirne sınır kapısından Bulgaristan'a giriş yaptık. Betül Bulgaristan'a ilk defa gidiyordu ama ikimizde kafa nereye biz oraya olduğumuz için yapılan yol planımız sorunsuz geçiyordu . Sabah çıktığımız yola saat 4 civarı Bulgaristan da Taliple Kırcaali'de buluştuk ve o saatten itibaren keyifli saatler başladı Taliple. Talibin annesinin babasının yaşadığı köye gittik. Tüm aile ordaydı. Talibin 2 kızı, hanımı ve annesi babası hoş beşten sonra Talibin göl kenarındaki yerinde mangal yapmaya karar verdik ,bende ilk defa göl kenarına gidiyordum. Önceden görmemiştim, haliyle bende inanılmaz heyecanlıydım .Talip'le birlikte tekrar Kırcaali'ye döndük alışveriş yapmaya, tabi Betül'le ben sanki hiç ömrümüzde market görmemiş gibi o markete bir girişimiz vardı inanamazsınız. Almadığımız bir şey kalmadı. Ben başta her zamanki gibi kaz ciğeri patilerine saldırdım. Halimizi görmeniz lazımdı hem gülüyor hem markette yediğimiz bir şey bırakmadık hem de alışveriş yaptık. Aa birde Talip ve hanımı benim tatlı krizimi durdurmak için ellerinden geleni vallahi yaptılar. Bu konuyu anlatmaya kalkışırsam vallahi sayfalar almaz ,neyse sonunda marketten çıkıp Balık gölüne doğru yola çıktık .Bu arada tam marketten çıkarken muhteşem bir yağmur başladı inanamazsınız. Yağmura arabanın sileceği yetişmiyordu ama yinede gittik ,inanın Bulgaristan Haskovo da mükemmel bir yer tam outdoor sporları için biçilmiş kaftan her kese tavsiye edeceğim nadir yerlerden biri Hemen Talip mangalı yaktı müthiş bir yemekten sonra tekrar Talibin baba ocağına döndük ve geceyi onlarda geçirdik .Sabah kalktığımızda kahvaltı masası hazır ,kahvaltımızı yaptıktan sonra vedalaşıp Yunanistan'a doğru yola koyulduk. Bulgaristan, Yunanistan Komotini sınırı 75 km'dir .Komotini sınır kapısından da geçtikten sonra Kavala'ya doğru rotayı belirledik ama bizim Bulgaristan'dan çıktuktan sonra Yunanistan Kavala ya gitmemiz tam 6 saat sürdü iki çılgın başka ne beklersiniz,zaten bir yola çıkmaya karar verdiyseniz saniyelerin tadını çıkarmanız lazım .Kavala'ya gittiğimizde bile nerede kalırız diye bir planda yapmadığımız için önce kalacak bir yer bakmaya başladık ve bir yer bulduk. Herkes 1 saat dinlenmek için oteldeki odasına çekildi akşam yemeğine kadar.Akşam saat 8 civarı otelden çıktık. Kavala da sahil kenarında bir yere oturduk , tabi Yunanistan dediniz mi deniz ürünleriyle meşhur. Söylediğimiz dolma Kalama reyi de mideye indirdikten sonra biraz gezi biraz sokak müzisyenlerinin şarkılarına eşlik ederek bir saatten sonra otele geri döndük .Ertesi gün kahvaltıdan sonra Kavalada olan meşhur Kavala helvacısına gittik. Harika bir kadın satıcısı var ki oranın hayatımda bu kadar güler yüzlü pozitif az insan görüyor olduk artık. Kadının adı PROPİA Türkçe anlamı Pazar demekmiş .Kavalaya yolunuz düşerse muhakkak meydandaki Kavala helvacısına uğrayın .15 Temmuz Pazar dönüş yoluna girdik. Betül ile sahilden gitmeye karar verdik çünkü ben Alexandroupolis'de denize girmeyi planlamıştım. Yola koyulduk

Kavala'dan çıktıktan sonra yukardan sahil yoluna
inmek için otobana çıkmadan
arka yoldan bir 45 km sonra sahil yoluna ine bilirsiniz ve o yol sizi
Alexandroupolise kadar götürüyor. Sahil yolunu tercih
ederseniz göreceğiniz çok
daha güzel yerler bulabilirsiniz. Bizim Betül de böyle keşfedilmemiş
yerler bulmaya bayılıyor. Nitekim ibadethanelerden
tutunda yolda girmedığımız yer kalmadı.
Ve saat 4 civarı Alexandroupolise girdik ben hemen
kendimi denize attım. Betül gölgede kahve keyfi
yapmaya başladı .Biraz dinlendikten
sonra yemek yedik ve vatana dönüş yoluna devam ettik.
Dönüşümüzü Edirne Karaağaç sınır kapısından
yaptık anlayacağınız tüm
kapılardan geçtik .Canım arkadaşım
Betüle teşekkür ediyorum böyle
güzel geziyi benimle beraber tercih ettiği için ,bazen böyle
olmak biraz nefes almak lazım ,
koşturmanın curcunanın içinde hayat kaçıyor
ve biz onu yakalamaya çalışıyoruz
yeni gezilerde buluşmak üzere..

**Ahtapot 7 kollumu ?
yoksa nitrojen narkozundamıyım !**

7 kollu Ahtapot

Datça'mızın Bitmek tükenmek bilmeyen, ılık ama bir o kadarda sert rüzgârlarının yelkenlerimizi doldurduğu teknemizde bir yandan yol alırken bir yandan adeta oksijenin tadını çıkartıyoruz.

Evet! sonunda Datça'nın cennet koylarından birindeyiz ve funda demir.

Küçük bir brifingin ardından Dalış Ekipmanlarımızı kuşanıp suya inmemiz sanki bir saniye gibi.

Dalışın derinliklerinde gördüğüm Ahtapot 7 kollumu ? yoksa nitrojen narkozundamıyım ! diye kendime sordum. Evet 7 kolluydu ve ben bunu fotoğraflamak zorundayım diye düşündüm .

Çok ama çok sinirli bir hali vardı ,bana ters ters bakarken ortam dışı bir kızıl renge bürünmüştü bu ahtapotların kızgınlık belirtisiydi. Yanına fazla yaklaşılmayacak kadar büyük ve tehditkârdı .

Riske girecekmiydim ? Evet ! çünkü olmayan kolu muhtemelen bir Müren tarafından koparılmıştı ve yara tazeydi ! ama benimle çok rahat mücadele edebilirdi

Birkaç fotoğrafını çekip yanından ayrılırken Ahtapot'ta rahatlamıştı bende.

ESMERİ ALEV EKEBAŞ DATÇA'DA ASLAN AVI

DATÇA HALKI KNİDOS ASLANI'NI BRITISH MUSEUM'DAN GERİ İSTİYOR

KNİDOS ASLANI DATÇA'YA AİTTİR KAMPANYASI BAŞLADI.

BİR İMZA DA SEN VER

DATÇA HALKI KNİDOS ASLANI'NI İNGİLTERE LONDRA'DA Kİ ULUSAL MÜZESİ BRITISH MUSEUM'DAN GERİ İSTİYOR KNİDOS ASLANI DATÇA'YA AİTTİR İMZA KAMPANYASI için ÜNLÜ USTA BELGESEL YÖNETMENİ Öğretim Görevlisi Ertuğrul Karslıoğlu bizi bilgilendirdi. 6 ton ağırlığı, 1.8 m yüksekliği ve yaklaşık 3 metrelik uzunluğu ile tek parçalık bu ihtişamlı aslan heykeli muhtemelen MÖ 2'inci yy'a ait bir anıt mezarın üzerinde durmaktaydı. 1858 yılında padişahın izni, British Museum'un desteği ve İngiliz Arkeolog Charles Newton'un çalışmaları ile ortaya çıkarılmış. 100 kişinin 3 günde sahile indirdiği ve özel olarak inşa edilen bir sal ile yaklaşık bir ayda İngiliz savaş gemisine yüklenen heykel o tarihten beri British Museum'da. Geri kalan kaide ise Akdeniz'in eşsiz manzarasının keyfini çıkarıyor.

YAZAR ALTAY ÖZCAN MACERA REHBERİ KİTABI İMZA KAMPANYASI için ÜNLÜ USTA BELGESELYÖNETMENİ Em. Öğretim Görevlisi Ertuğrul Karslıoğlu: Kampanya sonucu toplanan imzaların Kültür Varlıklarını Koruma ve Eski Eserler Genel Müdürlüğü'ne gönderileceğini belirtti. 'Umarım faydası olur, olması için de elimizden gelenleri yapacağız. İmza kampanyasına herkes olumlu bakıyor. Yerel kültüre, Anadolu coğrafyası kültürüne sahip çıkmak gibi bir sorumluluk getiriyor herkese. Yazı köyü ve Belen köyü halkının yaklaşımı bizi bu konuya itti. Açıkcası keyifle koşturuyoruz.' dedi Knidos Aslanı geri verilirse, bulunması gereken yerin kendi doğal ortamı Knidos olduğunu belirtti.

Datça da bir müze olması gerektiğine de vurgu yaptı.. Tarihi yerlerin yağmalanmasına karşı tarih boyu mücadele vermiş Yazı ve Belen mahallelerinin kadınları ilk imzaları attılar. Bu konuya dikkat çekip, farkındalık yaratmak isteyen kadınlar Datça ve mahallerinden imza kampanyasına destek aldılar..

Bu konuda canla başla çalışan Gülkadın Taş, ÜNLÜ USTA BELGESELYÖNETMENİ Em. Öğretim Görevlisi Ertuğrul Karslıoğlu ile birlikte 13 Temmuz 2019 günü Cumartesi Pazarın da stand açtı ve çok sayıda insan imza kampanyasına destek verdi. Knidos Aslanı evine kavuşmak istiyor. Datça Cumartesi Pazarın da açılan standda İngiliz vatandaşı karı koca geldi ve imza verip, kampanyaya destek oldular. JIM PARSONS (71) VE ESİ Margarite Parsons (70) on yıldır Datça'da yaşadıklarını söylediler ve 'Taş yerinde ağırdır. Knidos Heykeli Datça'ya aittir ve buraya iade edilmelidir. Knidos Aslanı evine gelsin ' dediler. Sanatçı Ahmet Akdağ, Datça Belediyesi Basın Sorumlusu Osman Akın, Datça halkı imza kampanyasına yoğun ilgi gösterdiler. İmza Kampanyası'nın internet ortamına alınacağını Datça Belediyesi Basın Yayın Sorumlusu Osman Akın söyledi. Kampanyaya gönüllü yerel gazeteci olarak ben de imza verdim..

T.C. Kültür Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne iletilecek dilekçede: İngiliz Arkeolog Charles Newton'ın, 1858-59 yılları arasında Knidos da yaptığı kazılar sonucunda başta Knidos Aslanı, Demeter heykeli olmak üzere kültür varlıklarımızı İngiltere'ye, Londra'ya götürdüğü hepimizin malumudur. Toprağımızın bu değerleri 170 yılı aşkın bir süreden beri yabancı bir ülkede sergilenmekte ve bu durum içimizi acıtmaktadır. Biz Yazı mahallesi ve Belen sokak sakinleri başta olmak üzere Sir Charles Newton'un İngiltere'ye götürdüğü kültür varlıklarımızı , özellikle Knidos Aslanı ve Demeter heykeli gibi diğer tarihi materyalleri olması gereken yerde, İnsanlığın kültürel ve sanatsal sürecini dünden geleceğe taşıyan bu kültür-belge eserlerin evine getirilmesi,Knidos da kendi coğrafyasında sergilenmesi konusunda verdiğiniz başarılı mücadelenin, Knidos kentinin eserleri içinde başlatılmasını, gerekli girişimlerde bulunmanızı bekliyoruz. ' yazıyor. Bizim orada bulunduğumuz süre içinde imza sayısı 250 ye çoktan ulaşmıştı. İnternet ortamına taşınacak imza kampanyasında bu sayının hızla artması bekleniyor. Knidos Aslanı heykelinin ve Demeter heykelinin Datça'ya ait olduğu hafızalara kazılsın diye heykelerin kopyası Datça Yat Limanı'nın iki ucuna yerleştirilmiştir. Kamuoyu oluşturarak zor bir süreç de olsa Knidos Aslanı'nı evine geri getireceğiz.

KNİDOS ASLANI ARTIK EVİNE DÖNMEK İSTİYOR.

KNİDOS ASLANLARI

Hızırşah Yaşayan Tarih Kültür Sergi Evi'n de 'Knidos Aslanları' konulu sunumu Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı yaptı. Gerek Arkaik gerekse Klasik Dönem boyunca batı Anadolu'da Aslan yontularının aortapaic ve koruyucu karakterleri ile mezarlara aslan yontusu yerleştirilmesi yaygın bir uygulamadır. Sardes, Milet, Halikarnassos gibi merkezlerde bulunmuş mezar anıtlarında bulunan aslan heykelleri yanı sıra Knidos Nekrolündeki Piramidal mezardaki kolosal Aslan heykeli buna en iyi örneklerdir. Anadolu kökenli birçok eser gibi bugün anavatanından uzakta olan Knidos aslanı, British Müzesinin hemen girişinde ziyaretçilere hüzünlü 'bir merhaba' der gibidir. Ancak British Müzesindeki bu kolosal Aslan, Knidos'tan ayrı kalmış ve hasret çeken tek Aslan değildir. British Müzesindeki aslan kadar iyi tanınmasa da vatanından uzakta yabancı bir müzede 100 yılı aşkın bir süredir sergilenmekte olan başka bir Knidos Aslanı daha bulunmaktadır. Mütevazı ölçüleri ile gözlerden ve istemeden de olsa gönüllerden uzak kalmış olan bu aslan sanat ve tarih değeri bakımından ünlü Knidos Aslanından hiç de aşağı değildir.

Bir sürpriz gibi 2017 yılında da başka bir Knidos Aslanı daha gün ışığına kavuşmuştur. Bu konferansta Knidos Aslanlarının Knidos'tan ayrılış öyküleri, bu hikayedeki bazı yanlış bilinenler ve pek tanınmayan diğer Knidos Aslanları Datçalı Hemşerilerimize tanıtılmaya çalışıldı. sunumu Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı yaptığı sunuma başlarken, katılımcılara teşekkür etti. Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi olarak, yaptıkları çalışmaları Datça halkı ile paylaşmak istediklerini belirtti. Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı: 'Bakanlık, Datça Kaymakamlığı, Datça Belediyesi desteğiyle, Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi olarak yaptığımız çalışmaları Datça halkı ile paylaşıyoruz, bu paylaşımları zaman zaman gerçekleştiriyoruz. Knidos Kazı ve Araştırmalarında yaptıklarımız ve bu sene yapmayı planladıklarımızdan bahsedeceğimizi düşünürken, bir karar değişikliği yaptık. Sezonun başında bir girişim, bir imza kampanyası başlatıldı.(Knidos Aslanını geri istiyoruz), bu girişim bizi de çok etkiledi. Ertuğrul Karslıoğlu hocamızda burada. Bu konuda, Knidos Aslanının geri getirilmesi ile ilgili girişime bir teşekkür etmek istedik. Zorlu ve özverili bir çalışma olacak. 'Sunumu Knidos Aslanı'na ayıracaktık. Knidos Aslanı, Datça'da çok iyi bilinir. Gene de asistan arkadaşımızın (Merve Selek) dediği gibi yanlış bilinen doğrular, doğru bilinen yanlışlar var. Bundan yola çıkarak bir de bu hikayeyi biz anlatmak istedik. Dikkat ederseniz konferansımızın adı Knidos Aslanı değil, Knidos Aslanları. Knidos Aslanını (British Museum da) iyi biliyor ve özlemle bakıyoruz ona. Bir başka aslan daha var, pek bilinmiyor, mütevazı kalmış bir aslan. Burgaz Aslanı (Berlin Devlet Müzesi'n de) ve Yaka Aslanı ((Marmaris Müzesi'n de).’ dedi. Knidos kazı alanının da kimbilir günyüzüne çıkmayı bekleyen kaç aslan, kaç tarihi eser vardır. Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı: 'Knidos Aslanı veya aslanlarını diğerlerinden bu kadar ayırt eden nedir? Şimdi bunu anlatmaya çalışacağım. Aslan heykelleri, sanat tarihi içerisinde, Yunan, Roma, Mısır Asur, Sümer, Hitit sanatında her zaman önem ve ayrıcalık taşımıştır. Bunun nedeni aslanın gücü, kuvveti ve ona duyulan saygıdır. Dişi aslanın yavrusunu koruması, koruyucu özelliği ya da korkutucu özelliğiyle antik dönem ve günümüzde güncelliğini, önemini koruyan sanat eserleridir. Antik dönem aslan heykellerine baktığımız zaman koruyucu

ve korkutucu özellikleri ile aslan heykellerini mezarların girişinde ve üzerinde yer almıştır. Aslanların sanat tarihinde ki yeri, gücü, kuvveti ama daha çok koruyucu, özellikleriyle ön plana çıkmıştır. Knidos Aslanı dışında, Burgaz da bulunduğu için Burgaz Aslanı dediğimiz ikinci bir aslan ve Yaka Aslanı var. Hepimizin geri gelmesini istediğimiz ünlü Knidos Aslanı ile başlıyoruz. Knidos Aslanı hangi arkeoloğa, sanat tarihçisine bakarsınız , yaratıldığı dönem ile ilgili içerdiği sanat kalitesi bakımından tüm aslanlardan ayırt edici özelliği vardır. Antik Yunan sanatı içerisinde Knidos Aslanı, diğer yaratılmış aslan heykellerinden her zaman için ayırt edici olmuştur. Her zaman bir referans noktası olmuştur. Knidos Aslanı ile tanışmamız 150- 160 yıllık bir hikaye. Knidos Aslanı hikayesi aynı zamanda Knidos Antik Kenti Kazı ve Araştırmalarının başlangıcının da hüzünlü hikayesidir. Bu hikayenin başlangıcında İngiliz arkeologlarını görüyoruz. Charles Newton'u görüyoruz' dedi. Bu isim, batılılar için saygıyla andıkları bir isimdir. Ben metni yazan birisi olarak, Knidos ve özellikle Batı Anadolu'nun kültür yağmalanmasın da başrol oynamış isimlerden birisi olduğunu unutmuyoruz diyorum..

Charles Newton'un günlüklerinden yaptığı çeviriler ile Knidos da kazı ve araştırma yapmaya nasıl, neden, niçin başladığını anlattı. İlk kez duyduğum anekdotlar vardı. Knidos da Knidos Aslanı'nı bulmak üzere harekete geçen Sir Charles Newton'un bu hikayesini günlüklerinden alınan notlar ile bize aktaran hocamız, ilk kez duyduğumuz bilgileri bizlerle paylaştı. Charles Newton'un Knidos kazılarında 2,5 yıl geçirdiği yaşam alanı barakaları da bulduklarını anlattı. Çalışma merkezi, kazı yaşam alanı da denilebilen bu barakalarda yaşamıştır. Arkeolojinin de arkeolojisini yapan Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı ve ekibi, yaptıkları çalışmalar sırasında büyük bir sürpriz sonucu fırın ve barakanın temellerini bulmuştur. Charles Newton'un mutfak takımlarını, piposunu bulmuşlardır. 19. yüzyılda Çin porselenlerden etkilenip İngiltere de imal edilmiş mutfak takımları, kıymetli ürünler bizler tarafından bulunup, restore edildi Marmaris Müzesi'n de sergilenmeye değer eserler olarak yer bulmaktadır. Kasa kasa tarihi eserlerimizin Knidos dan British Museum'a gidişinin başlangıç hikayesini dinlemiş olduk. Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı:

Öğrencilerime, gelen ziyaretçilere, dostlarıma şunu söylerim, Biz arkeologlar bir şey aramayız, biz arkeologlar kültür varlıklarını kültür katmanını içerisinde açığa çıkartarak, onu bilim dünyası ve insanlarla paylaşıp, gelecek aktarmak için çalışırız. Bu arada bir eser bulursak o da bizim mutluluğumuz olur. O dönemde ki batılı araştırmacılar, maalesef daha çok eser bulmaya yönelik çalışmıştır. Knidos Aslanı, Knidos'un 3 4 kilometre mesafede sivri bir burnun ucundadır. Burası Knidos'un en büyük mezarlık alanıdır. Knidos mezarlık alanı antik dünyanın en büyük mekropol mezarlık alanıdır. Araştırılması gereken en büyük mezarlık alanlarındandır.

Charles Newton arkeolojide fotoğraf makinesini ilk kullanan bilim insanıdır. Kraliyet fotoğrafçısı kendisine eşlik etmektedir. British Muzeum da bu fotoğraflar bulunmaktadır. Bir kısmının yayın hakkını bize verdiler. Tesekkür ediyoruz. ' dedi . Knidos Aslanı'nın 3,5 ay süren bir çaba ile yuvasından hüzünlü ayrılışını anlattı. Gemiye yüklenen 7 tonluk Knidos Aslanı ve Knidos'dan ayrılış öyküsünü hüzünle dinledik. 100 Türk tarafından yaklaşık 3 günde çekilip, yerinden indirilen bir Knidos Aslanı... Bu konuları merak edenlere Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı, Araştırma Görevlisi İbrahim Karaoğlu ve Araştırma Görevlisi Derviş Ozan Tozluca'nın birlikte yazdıkları kitap, 'Knidos Denizlerin Buluştuğu Kent' kitabını edinmenizi öneririm.

Knidos Alanı 7 ton ağırlığı ile British Museum'a her yıl gelen milyonlarca ziyaretçiyi kapıda merhaba der gibi, vatanından oldukça uzakta sergilenmektedir.

Bize kalan, Knidos Aslanı , Aslanlı mezarın çekirdek kısmıdır. Knidos Aslanı gidiş hikayesinde Charles Newton'un yapmış olduğu faaliyetleri görüyoruz.

Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı:

Üç gün önce, güncel fotoğraflar olsun diye asistan arkadaşlarımız Aslanlı mezara gittiler ve bu fotoğrafları çektiler. Aslanlı mezar erimiş ve yıkılmak üzere. Biz Knidos Aslan'ımızı geri istiyoruz. . Haklı davamızda yanlış olan hiç birşey yok ama dikkat etmemiz gereken şöyle bir şey var, Aslanlı mezarımızın yeri bu pozisyonda. Siz Aslanlı mezarımızın önümüzde ki sene yerinin sağlam olacağı garantisi verebiliyor musunuz? Ben, veremiyorum. Burada yapmamız gerekenler var. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, Bakanlık yetkilimizde burada, Datça Kaymakamlığı, Datça Belediyesi ve Datça halkı hep arkamda olmuştur. Knidos'a bize hep pozitif ayrımcılık olmuştur. Şimdi Knidos Aslan'ımızı geri istiyoruz. Sonuna kadar destekliyorum ama bizim de Datçalı'lar olarak , uzun yıllardır buradayım, Datça'ya gönül verenler olarak bizim bir şeyler yapmamız gerekiyor. Knidos Aslanı geri istenirken, bu konuda da bir proje yapmamız gerekiyor. Analiz yaptırarak, analizler bu yıkılacak diyor. 'Haklı davamızda haksız duruma düşmemek için, British Museum'dan Knidos Aslanı'nı isterken Knidos'da ki yuvasını da yıkılmaktan kurtarmalıyız' B u toplantıdan sonra bir araya gelelim, Aslanlı mezarın yuvasını, evini kurtarmak için bir şeyler yapalım. Özveri, sabır gerektiren, kolay olmayan bir iş ama bir an önce başlaması gereken bir iş. Bu toplantıdan sonra bunu düşünelim. ' dedi.'

Knidos Aslanı British Museum

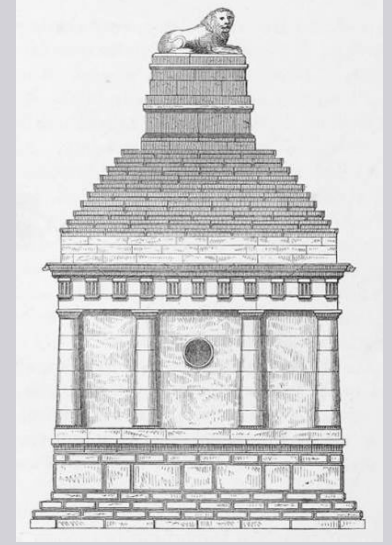
Knidos Aslanı'na ait anıt mezarın kaidesinin yıkılmak üzere olduğunu belirtti.'

Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı:

'Buraya kadar bildiğimiz, tanıdığımız Knidos Aslanı'nı anlattım. Sunumumuz Knidos Aslanları.. Çok iyi tanınmayan bir Burgaz Aslanı var. Datça Yarımadası Knidos'dur. Datça'da Knidos'dur. Anlattığım Aslanlar Knidos Aslanı ama bulundukları yerlerden dolayı Burgaz Aslanı ve Yaka Aslanı diyoruz. Mütevazı ölçülerinden dolayı Burgaz Aslanı pek tanınmıyor. 1902 YILINDA Burgaz Aslanı Sanat Pazarı'nı da Berlin Alman Devlet Müzesi tarafından satın alınmış. Berlin Müzesi'nin de künyesi ile sergilenmekte.

Diğer bir Knidos Aslanı 2017 yılında , Datça'da hafriyat işi yapan bir vatandaş aradı ve bir tarihi esere rastladıklarını anlattı. Yasal prosedürü anlattım. Marmaris Müzesine haber verildi. Yaka'da bulunduğu için Yaka Aslanı adını verdim. Yaka Aslanı bulunuş hikayesi önemlidir, Datça'lıların eski eserlere, Knidos'a, kültür varlıklarına sahip çıkmaları ile ilgilidir. Yaka Aslanı ile ilgili talihsiz bir Knidos Aslanı hikayesi duymayacaksınız. Parçalanmış, kaçırılmış, bir hikaye değil. Yaka Aslanı bugün Marmaris Müzesi'nin de. Yaka Aslanı ve Burgaz Aslanı işçilik olarak ikiz gibidir..

Knidos Aslanı (British Museum), Burgaz Aslanı (Berlin Müzesi), Yaka Aslanı (Marmaris Müzesi) sıradan mezarlar için değil, anıt mezarların ya girişinde, ya da üstünde yer alan, koruyucu özelliği olan , mezar koruyucu özelliği ile yer almış eserlerdir. Knidos Aslanı (British Museum), Burgaz Aslanı (Berlin Müzesi), Yaka Aslanı (Marmaris Müzesi) üçünün yuvası Datça, üçünün yuvası Knidos. İleride vatanından uzak kalmış, yuvasından uzak kalmış bu hüzünlü aslanları anavatanlarında, yuvalarında görmek dileğiyle sizlere çok teşekkür ediyorum' dedi.

Datça Aslanı Berlin Antikensammlung

Berlin

Sunum sonrası katılımcılar merak ettikleri soruları Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı'ya sordular Knidos Kazı ve Araştırma Ekibi Başkanı Prof. Dr. Ertekin M. Doksanaltı:

, Araştırma Görevlisi İbrahim Karaoğlu ve Araştırma Görevlisi Derviş Ozan Tozluca'nın birlikte yazdıkları kitap, 'Knidos Denizlerin Buluştuğu Kent' elime geçti. Değerli, önemli bir çalışma.

Yaka Aslanı
Datça
Marmaris Müzesi
Black Sea

Knidos

Balkanlara Damgamızı Vurduk !

Masa Tenisi Büyükler Balkan Şampiyonasını toplam 11 madalya ile tamamlayan Türkiye, Büyükler Balkan Şampiyonası tarihinin en başarılı sonucunu elde ederek takım halinde ilk kez Balkan Şampiyonu oldu.

45. Büyükler Balkan Şampiyonası Karadağ'ın başkenti Podgorica'da 11 ülkenin katılımı ile yapıldı. Şampiyonaya erkeklerde 37, kadınlarda 31 olmak üzere toplam 68 sporcu katıldı. Büyükler Balkan Şampiyonası'na Türkiye ve ev sahibi Karadağ'ın yanı sıra, Arnavutluk, Bosna Hersek, Yunanistan, İtalya, Kosova, Kuzey Makedonya, Romanya, Sırbistan ve Slovenya katıldı. Şampiyonada ülkemizi erkeklerde İbrahim Gündüz, Ziver Gündüz, Zihni Batuhan Şahin ve Talha Yiğenler, kadınlarda ise Sibel Altınkaya, Ece Haraç, Gülpembe Özkaya ve Özge Yılmaz temsil etti. Tek erkeklerde Talha Yiğenler, Tek Kadınlarda Özge Yılmaz, Çift Erkeklerde İbrahim Gündüz/Talha Yiğenler çifti, Çift Kadınlarda Özge Yılmaz/Ece Haraç ikilisi ve Karışık Çiftlerde İbrahim Gündüz/Sibel Altınkaya çifti Balkan Şampiyonu olarak altın madalyanın sahibi oldular. Toplam 11 madalya.

Büyükler Balkan Şampiyonası'nda Türkiye, ferdi maçlarda 5 altın, 3 gümüş ve bir bronz, takım müsabakalarında ise bir altın ve bir de gümüş madalya kazandı. Şampiyonayı toplam 11 madalya ile tamamlayan Türkiye, Büyükler Balkan Şampiyonası tarihinin en başarılı sonucunu elde ederken takım halinde Balkan Şampiyonu oldu. Takım maçlarında Kadın A Milli takımımız finalde son Avrupa Şampiyonu Romanya'yı 3-1 yenmesiyle altın madalya alırken, Erkek A Milli takımımız 2-0 öne geçtiği maçta İtalya'ya 3-2 yenilerek gümüş madalya kazandı. Diğer madalyalarımız ise Tek erkeklerde Talha Yiğenler (altın), İbrahim Gündüz (gümüş), Tek Kadınlarda Özge Yılmaz (altın), Çift Erkeklerde İbrahim Gündüz/Talha Yiğenler (altın), Ziver Gündüz/Zihni Batuhan Şahin (gümüş), Çift Kadınlarda Özge Yılmaz/Ece Haraç (altın), Sibel Altınkaya/Gülpembe Özkaya (gümüş) ve Karışık Çiftlerde İbrahim Gündüz/Sibel Altınkaya (altın), Zihni Batuhan Şahin/Gülpembe Özkaya (bronz) ikilisinden geldi. 28 yıl sonra altın

Şampiyonanın son gününde oynanan ve İbrahim Gündüz'ü n sakatlanarak çekildiği Tek Erkekler finalinde müsabakadan galip ayrılan Talha Yiğenler, Balkan Şampiyonu oldu. Geçen yılın U21 Balkan Şampiyonu Talha Yiğenler, finale gelinceye kadar Romen Manole (3-1), Makedon Kostovski (3-0), Karadağlı Jasarovic (3-0) ve Radulovic (4-0), Sırp Strugarevic (4-0) ve Popovic'i (4-0) mağlup etti. İbrahim Gündüz ise ikinciliği elde ederek gümüş madalya ile teselli buldu. İbrahim 2017'de U21 finalinde de Talha'ya mağlup olarak gümüş almıştı. Talha Yiğenler'in şampiyonluğu ile Türkiye, 28 yıl aradan sonra Büyükler Balkan Şampiyonası'nda altın madalya kazanmış oldu. Türkiye tek erkeklerde en son 1991'de Gürhan Yıldız ile altın

madalya kazanmıştı. Özge yine yeniden . Tek Kadınlarda Milli sporcumuz Özge Yılmaz finalde Romen Tania Plaian'ı 3-1 geriye düşüğü maçta 4-3 mağlup ederek Balkan Şampiyonu oldu. Özge Yılmaz iki yıl önce yine Podgorica'da yapılan U21 Balkan Şampiyonası'nda da tek kadınlarda altın madalyayı kazanmıştı. Özge Yılmaz, finale gelinceye kadar Sloven Trelec (3-0), Kosovalı Zeqiri (3-0), Romen Plaian (3-2), Bosnalı Markovic 4-3, İtalyan Monfardini (4-3) ve Le Thi Hong'u (4-1) mağlup etti. Özge, elde ettiği bu Balkan Şampiyonluğu ile Büyükler Balkan Şampiyonası tarihinde altın madalya kazanan ilk Türk kadın sporcu oldu. Çiftlerde Türk günü Çiftlerde ise final maçları Türk sporcular arasında oynandı. Çift Erkeklerde İbrahim Gündüz/Talha Yiğenler çifti, Ziver Gündüz/Zihni Batuhan Şahin ikilisini 3-1 mağlup ederek Balkan Şampiyonu olurken Ziver Gündüz/Zihni Batuhan Şahin gümüş madalya aldı. Türkiye Çift Erkeklerde en son 1993'de Oktay Çimen/Gürhan Yıldız ikilisi ile altın madalya kazanmıştı. Çift Kadınlarda ise Özge Yılmaz/Ece Haraç ikilisi finalde Sibel Altınkaya/Gülpembe Özkaya çiftini 3-2 mağlup ederek Balkan Şampiyonu oldu.

Sibel Altinkaya/Gülpembe Özkaya gümüş madalya elde etti. Bu sonuçla Türkiye, Büyükler Balkan Şampiyonası tarihinde Çift Kadınlardaki ilk madalyalarını kazanmış oldu. Karışık çiftlerde ise Sibel Altinkaya/İbrahim Gündüz ikilisi finalde Romen Manole/Alina Zaharia çiftini 3-1 yenerek Balkan Şampiyonu oldu. Sibel Altinkaya/İbrahim Gündüz'e yarı finalde kaybeden Zihni Batuhan Şahin/Gülpembe Özkaya ikilisi ise bronz madalyanın sahibi oldu. Türkiye daha önce 1991'de İlhan Eren/Türkan Sabırlı ikilisi ile Karışık Çiftlerde bronz madalya elde etmişti.

Romanya'yı iki kez yendik. Kadınlar finalinde Son Avrupa Şampiyonu Romanya'yı 3-1 mağlup eden Kadın A Milli takımımız tarihinde ilk defa Balkan Şampiyonluğunu elde etti. Milli takımımız A Grubunda İtalya'yı 3-2, Romanya'yı 3-1 yenerek grubu ilk sırada bitirdi ve seri başı olduğu için çeyrek finali bye geçerek yarı finale yükseldi. Ay-yıldızlı Milliler, yarı finalde Sırbistan'ı 3-1 yenerek finale adlarını yazdırdılar. Sibel Altinkaya, Ece Haraç, Gülpembe Özkaya ve Özge Yılmaz'dan kurulu Millilerimiz finalde daha önce grup aşamasında 3-1 yendiği Romanya ile karşılaştı. Bu karşılaşmayı da 3-1 kazanan Kadın A Milli takımımız Balkan Şampiyonluğunu elde etti. Bu başarı ile tarihimizdeki ilk Balkan Şampiyonluğu sevincini yaşamış olduk. Daha önce Kadın A Milli takımımızın en iyi derecesi 1987 Constanta'da elde ettiği Balkan üçüncülüğü olmuştu. İtalya'ya hediye ettik

ΒΑΛΚΑΝΛΑΡΑ ΔΑΜΓΔΜΙΖΙ
VURDUK !

Erkekler Takım finalinde İtalya'ya 2-0 öne geçtiği maçta 3-2 mağlup olan Erkek A Milli takımımız Balkan ikincisi oldu. Erkek A Milli takımımız A Grubunda Romanya'yı 3-1, Bosna Hersek'i 3-0 yenerek grubunu ilk sırada tamamladı. Erkek A Milli takımımız Çeyrek Finalde Yunanistan'ı ve ardından da Yarı Finalde Sırbistan'ı aynı sonuçla 3-1 mağlup ederek finale yükseldi. İbrahim Gündüz, Ziver Gündüz, Zihni Batuhan Şahin ve Talha Yiğenler'den oluşan Millilerimiz finalde bu yıl ilk kez Balkan Şampiyonası'na davet edilen İtalya ile karşılaştı. Maçta 2-0 öne geçen Millilerimiz bu üstünlüğünü koruyamayınca maçtan 3-2 yenik ayrıldı ve Balkan ikincisi oldu. Büyükler Balkan Şampiyonası tarihindeki ilk şampiyonluğunu kıl payı kaçıran Türkiye,daha önce 1987, 1991 ve 2001'de de Balkan ikincisi olmuştu. As oyuncular gelmedi . 3-8 Eylül 2019 tarihleri arasından Fransa'nın

Nantes kentinde yapılacak Avrupa Takımlar Şampiyonası finallerine hazırlandıkları için hem erkeklerde, hem de kadınlarda Romanya, Sırbistan, İtalya ve Slovenya, erkeklerde ise Yunanistan as sporcularını Podgorica'ya getirmediler. Romanya'da erkeklerde Ionescu (ITTF dünya 44.), Hunor Szocs (106.), Pletea (115.), Sipos (162), kadınlarda Bernadette Szocs (ITTF dünya 14.), Samara (28.), Ciobanu (90.), Dodean (118.) ve Diaconu (150.), Sırbistan'da erkeklerde Karakasevic (ITTF dünya 135.), Zsolt Peto (161.), Jevtovic (331.) ve Levajac (579.), kadınlarda Izabella Lupulesku (ITTF dünya 95.), Surjan (117.), Todorovic (137.), İtalya'da erkeklerde Stoyanov (ITTF dünya 69.), Bobocica (98.), Mutti (148.), J.Piccolin (270.), kadınlarda Vivarelli (ITTF dünya 83.), Giorgia Piccolin (99.), Li Xiang (121.), Colantoni (134.), Laurenti (230.), Slovenya'da erkeklerde Darko

Jorgic (ITTF dünya 38., Tokic (48.), Kozul (89.), kadınlarda Alex Galic (70.), Yunanistan erkeklerde Gionis (ITTF dünya 44.), son U21 Avrupa Şampiyonu Sgouropoulos (199.) Büyükler Balkan Şampiyonasına katılmadılar. Milliler düşüşte . Erkek A Milli ve Kadın A Milli takımımız oyuncuları Özge Yılmaz hariç ITTF dünya sıralamasında hızlı bir düşüş içindeler. Daha önce geçen sene Mart ayında 118.sıraya kadar çıkan Sibel Altinkaya 231.sıraya geriledi. 2017 Mart ayında 482.sıraya kadar çıkan Ece Haraç, bugün 813.sıraya kadar düştü. 2017 Şubat ayında 373.sıraya çıkan Gülpembe Özkaya, şimdi 563.sırada. Kadın A Milli takımımızda sadece Özge Yılmaz, sürekli bir çıkış içinde yer alıyor. 2016'da dünya 448.liğinde bulunan Özge Yılmaz, 2017'de 397., geçen sene 168., bu yıl ise 156.sırada bulunuyor. Erkeklerde ise geçen sene Ağustos ayında dünya 116.lığına kadar çıkan İbrahim Gündüz, 221.sıraya geriledi. 2018 Temmuz ayında dünya 274.lüğü ile en derecesini yapan Talha Yiğenler ise 13.basamak gerilerek dünya 287.liğine indi.

Gurur verici bir başarı Karadağ'da düzenlenen Büyükler Balkan Şampiyonası'nda alınan sonuçların gurur verici olduğunu söyleyen Türkiye Masa Tenisi Federasyonu Başkanı Fatih Karaca "Her kategoride şampiyon olup, altın madalya kazanmak, şanlı al bayrağımızı göndere çektiler, İstiklal Marşımızı gururla söyletmek gerçekten gurur verici bir durum. Şampiyonanın son setinin son sayısına kadar mücadeleyi hiç bırakmayan tüm sporcularımızı tebrik ediyorum. Onların bu başarıyı kazanmasında emeği olan başta antrenörleri ve ailelerine de teşekkür ederim. Türk Masa Tenisi artık katıldığı her turnuvada , her

şampiyonada madalya alan, derece yapan bir branş haline geldi. Hep beraber nice başarılarla Milli takım sporcularımızla imza atacağımıza inancım tamdır" diye konuştu.Erkek A Milli ve Kadın A Milli takımımız oyuncuları Özge Yılmaz hariç ITTF dünya sıralamasında hızlı bir düşüş içindeler. Daha önce geçen sene Mart ayında 118.sıraya kadar çıkan Sibel Altinkaya 231.sıraya geriledi. 2017 Mart ayında 482.sıraya kadar çıkan Ece Haraç, bugün 813.sıraya kadar düştü. 2017 Şubat ayında 373.sıraya çıkan Gülpembe Özkaya, şimdi 563.sırada. Kadın A Milli takımımızda sadece Özge Yılmaz, sürekli bir çıkış içinde yer alıyor. 2016'da dünya 448.liğinde bulunan Özge Yılmaz, 2017'de 397., geçen sene 168 , bu yıl ise 156.sırada bulunuyor. Erkeklerde ise geçen sene Ağustos ayında dünya 116.lığına kadar çıkan İbrahim Gündüz, 221.sıraya geriledi.2018 Temmuz ayında dünya 274.lüğü ile en derecesini yapan Talha Yiğenler ise 13.basamak gerilerek dünya 287.liğine indi. Gurur verici bir başarı Karadağ'da düzenlenen Büyükler Balkan Şampiyonası'nda alınan sonuçların gurur verici olduğunu söyleyen Türkiye Masa Tenisi Federasyonu Başkanı Fatih Karaca "Her kategoride şampiyon olup, altın madalya kazanmak, şanlı al bayrağımızı göndere çektiler, İstiklal Marşımızı gururla söyletmek gerçekten gurur verici bir durum. Şampiyonanın son setinin son sayısına kadar mücadeleyi hiç bırakmayan tüm sporcularımızı tebrik ediyorum. Onların bu başarıyı kazanmasında emeği olan başta antrenörleri ve ailelerine de teşekkür ederim. Türk Masa Tenisi artık katıldığı her turnuvada, her şampiyonada madalya alan, derece yapan bir branş haline geldi. Hep beraber nice başarılarla Milli takım sporcularımızla imza atacağımıza inancım

“Balkanlarda
madalyalara doyamadık.”

Ahmet YAZICI

GreatWildLife isimli dergimizde yazma onurunu bana lütfeden Aybeniz Hanım başta olmak üzere bu derginin tasarımı dahil, hazırlıklarının her aşamasında emeği geçen tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyor, yayın hayatınızda başarılar diliyorum.

Değerli Okurlarımız...
Balıkçılık başta olmak üzere zaman zaman avcılığın her türünden bahsedeceğimiz yazılarımıza, izninizle kendimi tanıtmakla başlamak istiyorum.
Adım Ahmet YAZICI. 1956 İstanbul

Karagömrük doğumluyum. İstanbul Anakent belediyesinin çeşitli birimlerinde görev yaparak emekli oldum.

Halen sanayi iş kolunda ticari işletmem bulunmaktadır. Yaklaşık 30 yıldır Tekirdağ'ın Saray ilçesinde ikamet etmekteyim.

Tabii ki birçok avcı ve balıkçı gibi küçük yaşlarda ve büyüklerimizin yanında bu sporlara gönül verdim. Uzun yıllar boyunca güzel Türkiye'mizin birçok bölgesinde devamlı olarak avlandım. İlk olarak deniz oltacılığı, su altı avcılığı ve tatlı su oltacılığı ile başlayan balıkçılık hayatım, halen tüm balıkçılık türlerinin avını yapmak kaydı ile ama en büyük ağırlığın alabalık avcılığına ayrıldığı bir hayat çizgisinde devam etmektedir.

Hiç şüphesiz bütün balıkları avlamanın ayrı bir maharet gerektirdiğini baştan kabul ederek vurgulamak isterim ki alabalık oltacılığı benim için balık avcılığında bir uç noktadır. Bunun sebebi, hem alabalığın yaşadığı bölgelerin eşsiz doğal güzellikleri barındırması, hem de alabalığa ulaşmak için çok emek verilmesinin mecburi olmasıdır. Ayrıca kendi araştırmalarım ile ulaştığım ilginç bir sonuç da, alabalık avcılığı konusunun çok az kişi tarafından kısmen bilindiği ve alabalık avcılarının hiç tanınmadığı gerçeğidir.

Bu gerçekten yola çıkarak öncelikle sizlere alabalık avcılarını ve iç dünyalarını tanıtmak gereği duydum. Konu başlığında olduğu gibi alabalık avcıları gerçekten garip ve birçok farklı duygu karmaşası içinde olan kişilerdir. Tüm hayatları boyunca birçok konuda ikilemde kaldıkları yetmezmiş gibi kendilerini dahi çözmekte çok güçlük çekerler. Her konumda mantıkları ile duyguları çatışır. Konuyu her iki yönden de incelediklerinde doğru gördükleri şeyler olduğundan ne karar verirlerse versinler mutlaka kalbinin bir köşesinde küçük bir suçluluk duygusu barındırırlar.

Bir alabalık avcısının iç dünyası

Arkadaşlar ile toplanılır ve konuşulur...

Ertesi sabah ava gidileceği karara bağlandıktan sonra mutlaka tüm malzeme son bir kez elden geçer. Olabilecek en kötü senaryoya göre hazırlık yapılır. Hazırlıkların en sonuna yemek bırakılır. Su almak ise hiç düşünülmez. Alabalığın yaşayabildiği her su, mutlaka çok lezzetli ve içilecek nitelikte bir sudur. Balık avında kullanılacak her malzemenin en az iki tane yedeği mutlaka bulunur. O harika av gününde çok sık rastlanan malzeme kayıplarının günü bozma ihtimali imkanlar ölçüsünde yok edilmeye çalışılır.

Saatler mutlaka, buluşma saatine on beş dakika öncesinden hazır olacak şekilde hesaplanarak kurulur. Kesinlikle bir gün önceden alkol almak gibi hatalar yapılmaz. Nihayet yatma vakti gelmiştir. Çok iyi bilinir ki iyi bir uyku, ertesi gün iyi bir av demektir. Her konuda olduğu gibi disiplinli olmanın yararları bu konuda da görülmüştür.

Hava durumu raporu, yatmadan önce en son ve en güvenilir kaynaklardan onaylanarak öğrenilir ve gün bitirilir.

Yatakta bu güne kadar öğrenilmiş tüm bilgiler bir kez daha gözden geçirilir. Nerede, hangi takımın kullanılacağına karar verilir. Her avda mutlaka yeni bir deneme yapılması zorunlu prensip olduğundan bu avda nerede ve neyi deneyeceği fikir olarak düşünülür. Birden aklına ilk yardım kitini alıp almadığı gelir. Kalkıp bakar. Sırt çantasında her zamanki yerindedir. Hiç bir zaman güvenliği ikinci plana atmadığı için kazandığı şeyleri ve atlattığı tehlikeleri düşünür..

Yaşadığı beklenmedik olayları ve insan hayatının hakikaten bu kadar ince bir ipliğe bağlı olmasına hayret ederek düşünürken farkında olmadan uykuya dalar.

O kurulan saat hiçbir zaman uyurken çalmaz. Saat alabalık avcısının kendi içindedir. Kalkar ve saate bakar. Daha beş dakika vardır. Kahvaltının zevkine varmayı düşünür. Kandaki şeker oranının bütün gün görüntü netliği sağlayacağını bildiğinden kahvaltıya reçel ile başlar. Gözlerindeki bulanık görüntü yavaş yavaş netleşir.

Bugün, o geçen sefer kendisini çok kurnazca atlatan balığı alıp alamayacağını düşünür. Bir balıkta bu kadar kurnazlık olmasına hayret eder. Oltayı çekme sırasında devir farklılığı yapıp yapmadığını hayal eder. Balık 3 kere peşinden gelip oltayı neden almamıştır? Görünme ihtimali yoktur. Balığı birden kan davalısı gibi görür. İntikam hisleri içini kaplar. Hatasını bir bulsa düzletecektir. Çalan korna sesi onu kendine getirir. Neler düşünmektedir.! Bu hırsın doğru olmadığını düşünür. Dışarı çıkar. Arkadaşları onu beklemektedir. Karanlıktaki gölgelerden arkadaşlar arasında fire olmadığını anlar ve sevinir. Acele ile malzemeler arabaya yüklenir ve yola çıkılır. Yol uzundur..... Tüm yol boyunca sadece balık konuşulur. Bir bakar ki herkes, en az bir balık tarafından atlatılmış ve bunun psikolojik yarasını taşımaktadır. Tek olması önce onu rahatlatır. Balığın büyüklüğünü düşünür. Yeniden hırslanır..

Yolda önlerine çıkan tavşan veya tilkiler konuşulan konuları geçici olarak dağıtır. Kaçmalarına izin verilerek takip edilir ve seyredilirler. Yol sapağına gelince kabinin çarpmasına bir anlam veremez. Bu heyecanın balıktan olamayacağını düşünür. Kırk yılda bitmeyen heyecan olmaz der. Hormonal bir faaliyettendir diye karar varır. Buna kendisi de inanmaz. Ellerini uzatıp arkadaşlarına fark ettirmeden bakar. Titreme yoktur. Yaptıklarına içinden şaşırarak gülümser...İneceği yere gelmişlerdir. Araçtan inip malzemeleri alarak ormana dalması sadece bir dakika sürer. Uzaklaşan aracın sesi kendisine, akşama kadar yalnız başına olduğunu bir kere daha hatırlatır. Zifiri karanlık ormanda hiçbir sıkıntı çekmeden yürümesini şartlara alışkın olmaya bağlar. Ayağı dala takılır. Kibirlenmeyi bırakıp daha dikkatli olması gerektiğini düşünür. Saate bakar havanın aydınlanması ile dereye inşi hesaplar. Doğru zamanda doğru yerdedir. Mutlu olur ve yola devam eder..Derenin sesini duyar..... Vücudunda bir sıcaklık hissederek. Bu duyuyu çok yaşamıştır. Akan dereden gelen suyun sesi ona çok uzaklardaki sevdiğinin sesi gibi gelir. Kavuşmak için hızlanır. Yürüdüğü zeminin aşağı doğru dikleşmesi, dereye geldiğinin işaretidir. Kendini sağlama almak için tutunacak sağlam ağaçları işaretler ve dikkatlice dereye iner. Tulumun üstünden hissettiği soğuk su ısınmış vücudu normal hararete düşürüp dengeyi sağlar....

Dere kıyısında sırt çantasını çıkaracak bir yer bulur. Çantadan av araçlarının içinde olduğu kutuyu çıkarır. Atacağı çeşit bellidir ama o aynı cinsteki birçok mepps'in içinden yenileri olmasına rağmen bir önceki avda çok balık tuttuğu, kullanılmış olanı seçer. Sanki onun tecrübesinden faydalanacaktır. Kaşığının tecrübesi olur mu der kendi kendine. Olsun ne zararı var ki diye düşünür. Tekrar gülümser.

Makineye uygun kalınlık ve çeşitte misina makarası takılarak kamışın halkalarından özenle geçirilir ve misinanın ucuna mepps bağlanır. Her şey tamamdır. Bismillah diyerek sırt çantası sırtta alınır ve ava başlanır.. Birkaç boşa atılan ısınma hareketinin faydası olduğu daha önceden bilindiği için balık olma ihtimali olmayan yerler hedeflenerek birkaç atış yapılır. Birinci atış çok kötüdür. Normal diye düşünür. Özenle yapılan atışların insanı baskı altına aldığını daha önce fark ettiği için ani geriye dönerek görmediği ama o an tespit ettiği bir hedefe refleks atışı yapar. İstenilen noktaya atmıştır. Tam isabet diye buna derler der. Kendine güven endeksi tavan yapmıştır. Çok usta olduğunu düşünür. Korkar. Alçak gönüllü olmaya karar verir. Hem daha çok bilmediği şey vardır...

Evet, işte tam o noktada bir balık olması ihtimali fazla diye düşünür. Uzaklık fazla gelir. Uzaklığı doğru tahmin etmeye çalışır. Yeni aydınlanan gün, ışık oyunları ile yanıltabilir beni der ve yine ani karar vermiş gibi oltayı hedefe atar. Aslında orayı zaten hedeflemiştir ama özenle atınca hedefi tutturamama ihtimali vardır. Kendini kandırmak daha mantıklı gelir.

Mepps havada giderken düşeceği yeri hesaplar. Atış doğrudur. Su hızlı akmaktadır. Akıntıya karşı olta attığı ve mepps atılan bölge sığ olduğu için en ufak bir zaman kaybında iğne zeminde bir kayaya takılacaktır. Eli görmediği bir yerde makinenin kolunu arar. Mepps'in suya düşmesine yarım saniye kala makinenin kolunu çevirmeye başlar.

Makine kolu elinden kayar. Anlayamadığı bir kuvvet kolun dönmesine izin vermemektedir. Tekrar kolu yakalar ve o anda sudan dışarı, daha doğmamış güneşin olmayan ışığını alarak kıpkırmızı noktalar halinde parlayan güzelliği ile günün ilk balığı fırlar. O telaş içinde yüreğinin çarpıntısını hissederek ama bunu düşünme zamanı değildir. Balık suya düştüğü an yeniden sıçrar. Vereceği en küçük bir boşluğun balığın kaçmasına neden olacağını bildiği için tüm süratini sarmaya devam eder. Balık suda olsa sorun olmayacaktır. Rahat rahat gezdirerek o balığı alabilir. Ama havadaki balık misina üzerine alışılmadık yükler bindirebilir. Hiç durmadan sararken balığı karaya çıkartacak bir yer arar. Bu yere önceden bakmadığı için ne kadar çok balık kaçırdığını düşünür.. Balık karadadır. Elindedir. Özenle tutar. Hayranlıkla seyrederek. Boyu tebliğlerdeki sınırlardan oldukça büyüktür. Elindeki hazinayı kendisine bağışlayana şükreder. Balığın çırpınması ile toparlanır. Balığın hareketi normal balık gibi değildir. Hareketin yılan benzediğini düşünür. Alabalığının en fazla omurgaya sahip balıklardan olduğunu hatırlar. Tekrar balığı seyrederek. Belki binlerce yakalamıştır. Benekleri aynı olan olabilir mi acaba derken çantasından balık kutusunu çıkarır. Kıyıda topladığı geniş yaprakları kutunun dibine yayar.

Buz kabı zaten sabit olduğundan balığı yaprakların üstüne özenle koyar. Üstünü de tekrara yaprakla örter. Sanki bir zarar gelme ihtimaline karşı içgüdüsel bir koruma hissine benzetir yaptığını.. Şaşırır...Sanki bu balığı yakalayan o değildir. Yeteri kadar gelişmediğini düşünür.. Kendindeki eksiği bulmaya çalışır. Bulamaz. Sonraya bırakmaya karar verir... Sırt çantası ağırlaştı der. Sonra gülümser. Bir balıktan olamaz der. Psikolojik bir duygu olduğunu kabul eder. Balık ağırlık yapacak kadar büyük değildir...Oltayı hazırlar ve uygun gördüğü yere atar. Mepps hiç alakası olmayan bir yere yukarıda bir ağacın dalına gitmiştir. Düşünür. Her zaman olan bir olaydır bu. Bir balık yakaladıktan sonra sakinleşmeden atış yapmamalıym diye düşünerek mepps'i kurtarmaya çalışır. Fransızlar bu işi çok iyi biliyorlar diye takdir eder...

Kendi kendine telkin yapmaya karar verir. Sakinleştiğine inanır. İnanmak ister. Sakinleşmiştir. Oltayı fırlattığı an doğru atış yapınca insanın beynine ne kadar hükmedebildiğini görür. Şaşırır. İnsanın isterse yapamayacağı hiçbir şey yok diye düşünür. Mepps suya düşer ve sarma hareketine başlar. Gelişteki o dönme darbelerini hisseder. Doğru devir ile sardığını görür. Acaba hızlandırsam mı diye düşünürken belli belirsiz bir titreşim duyar.. Balık oltaya yakalanmış olarak gelmektedir. Kamışa yansıyan hareketi balığın ufak olduğunu belli etmiştir. Özenle çeker. Balığa zarar gelecek diye korkar. Ama kaçırmak istemez. Onu kendi salacaktır..Sanki yıllardır o türden aldıklarına karşılık bunu salarak bir borç ödeyecekmiş gibi davranır. Bunun asla böyle olamayacağını düşünür. Vazgeçer. Balığa odaklanır. İtina ile sudan çıkarır... Cebinde taşıdığı yumuşak pamuklu bezi çıkartır. Alabalıkların insan elinden virüs alarak hastalanma ihtimali olduğunu yeni öğrenmiştir. Kendi kendine "bir de çok bilirim dersin" diye söylenir ve daha öğrenecek pek çok şey olduğunu düşünür..

Bez ile balığı tutar. Cebinden ince hemostatı çıkararak şans eseri zaten fazla derine girmemiş iğneyi balığın ağzından özenle çıkarır. Balığa bakarken "acaba canı yanmış mıdır" diye düşünür. Hiç öyle bir görüntüsü yoktur balığın... Derin olmayan bir yer bakarak elini yavaşça suya sokar. Balığın solunum yaptığını görür ve mutlu olur. Elini yavaşça serbest bırakır. Balık artık özgürdür. Balığın gitmemesini aldığı travmaya bağlar ve geçmesini bekler. Travma geçmez. Balık olduğu yerde durmaktadır. Yüzgeçlerinin oynadığını görür. "Gitmeliydi" diye düşünür. Balık hala oradadır. Suda renklerinin bir başka güzel olduğunu fark eder. Bekler. Diğer eli ile balığı kuyruğundan hafifçe dörter. Balık kısa ama sert bir hamle yaparak hemen yanındaki küçük bir kaya parçasının pek fazla korunaklı olmayan alt oyuğu hizasına gider ve orada durur...

Şaşırır.....

Ürperir.....

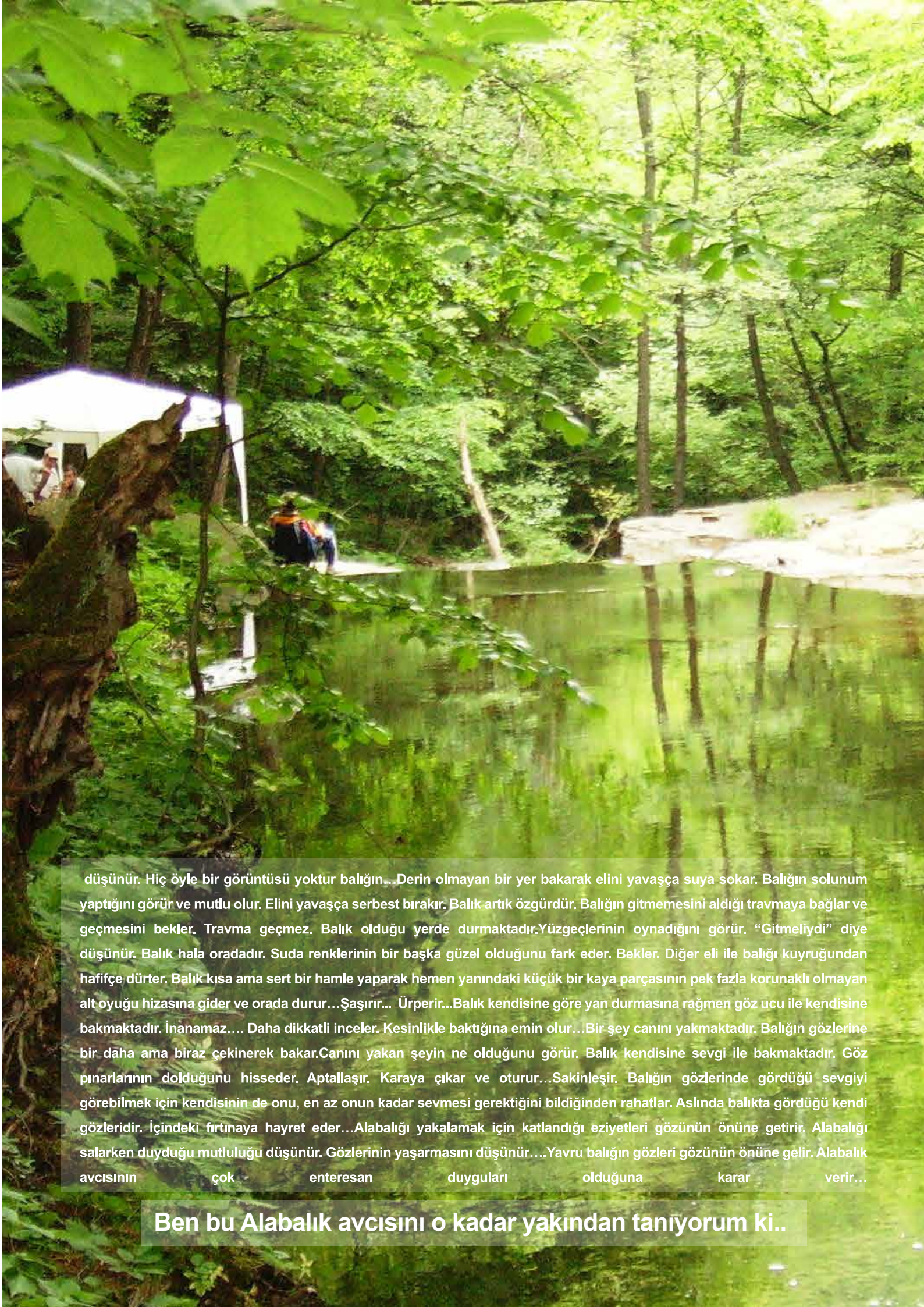
Balık kendisine göre yan durmasına rağmen göz ucu ile kendisine bakmaktadır. İnanamaz.... Daha dikkatli inceler. Kesinlikle baktığına emin olur...Bir şey canını yakmaktadır. Balığın gözlerine bir daha ama biraz çekinerek bakar.Canını yakan şeyin ne olduğunu görür. Balık kendisine sevgi ile bakmaktadır. Göz pınarlarının dolduğunu hisseder. Aptallaşır. Karaya çıkar ve oturur...Sakinleşir. Balığın gözlerinde gördüğü sevgiyi görebilmek için kendisinin de onu, en az onun kadar sevmesi gerektiğini bildiğinden rahatlar. Aslında balıkta gördüğü kendi gözleridir. İçindeki fırtınaya hayret eder...

Alabalığı yakalamak için katlandığı eziyetleri gözünün önüne getirir. Alabalığı salarken duyduğu mutluluğu düşünür. Gözlerinin yaşarmasını düşünür....

Yavru balığın gözleri gözünün önüne gelir...

Alabalık avcısının çok enteresan duyguları olduğuna karar verir.....

Ben bu Alabalık avcısını o kadar yakından tanıyorum ki.....

düşünür. Hiç öyle bir görüntüsü yoktur balığın...Derin olmayan bir yer bakarak elini yavaşça suya sokar. Balığın solunum yaptığını görür ve mutlu olur. Elini yavaşça serbest bırakır. Balık artık özgürdür. Balığın gitmemesini aldığı travmaya bağlar ve geçmesini bekler. Travma geçmez. Balık olduğu yerde durmaktadır.Yüzgeçlerinin oynadığını görür. “Gitmeliydi” diye düşünür. Balık hala oradadır. Suda renklerinin bir başka güzel olduğunu fark eder. Bekler. Diğer eli ile balığı kuyruğundan hafifçe dürtür, Balık kısa ama sert bir hamle yaparak hemen yanındaki küçük bir kaya parçasının pek fazla korunaklı olmayan alt oyuğu hizasına gider ve orada durur...Şaşırr... Ürperir...Balık kendisine göre yan durmasına rağmen göz ucu ile kendisine bakmaktadır. İnanamaz.... Daha dikkatli inceler. Kesinlikle baktığına emin olur...Bir şey canını yakmaktadır. Balığın gözlerine bir daha ama biraz çekinerek bakar.Canını yakan şeyin ne olduğunu görür. Balık kendisine sevgi ile bakmaktadır. Göz pınarlarının dolduğunu hisseder. Aptallaşır. Karaya çıkar ve oturur...Sakinleşir. Balığın gözlerinde gördüğü sevgiyi görebilmek için kendisinin de onu, en az onun kadar sevmesi gerektiğini bildiğinden rahatlar. Aslında balıkta gördüğü kendi gözleridir. İçindeki fırtınaya hayret eder...Alabalığı yakalamak için katlandığı eziyetleri gözünün önüne getirir. Alabalığı salarken duyduğu mutluluğu düşünür. Gözlerinin yaşarmasını düşünür...Yavru balığın gözleri gözünün önüne gelir. Alabalık avcısının çok enteresan duyguları olduğuna karar verir...

Ben bu Alabalık avcısını o kadar yakından tanıyorum ki..

ALABALIK

Ben bu Alabalık avcısını
o kadar yakından
tanıyorum ki..

ALABALIK AVCISININ İÇ DÜNYASI

Balığın gözlerinde gördüğü sevgiyi
görebilmek için kendisinin de onu,
en az onun kadar sevmesi gerektiğini
bildiğinden rahatlar..
Aslında balıkta gördüğü kendi gözleridir.
İçindeki fırtınaya hayret eder...

Değerli Okurlarımız

Özellikle yemek yapmak söz konusu olduğunda, bazı malzemelerin birbiri ile çok muhteşem bir uyuma sahip olduğunu düşünürüm. Bu konu, herhangi bir suni işleminden geçmemiş, tamamen doğal malzemelerin, hangilerinin lezzet olarak birbirini tamamladığını araştırmaya dayanmaktadır. Bu nedenle oldukça fazla deneme yapmak gerekmektedir. Tabii ana yemek malzememiz alabalık olduğuna göre, gerek müstesna tatları, gerek görsel güzellikleri göz önüne alındığında, ona yakışacak en uygun ürünlerin doğal mantarlar olacağına karar verdim. Buzdolabımızdan alabalıkları çıkarıp diğer malzemelerimize baktığımda, yabani mantarlar o muhteşem görüntüleri ile gözlerimi kamaştırdılar. Elimde birçok yabani mantar türü olmasına rağmen alabalık yemeği yaparken, daha önce yaptığım denemeler sonucunda edindiğim tecrübelerle dayanarak, gerek lezzet gerek görüntü olarak bu tabloya uyum sağlayan mantarların, Bolet mantarı (Boletus Edulis) ve Padişah mantarı (Amanita Caesarea) olduğunu kabul ettiğim için, bu türlerden yeterli miktarda mantarın üstünü, çok az nemli bez ile yavaşça silerek temizledim. Toprak bir fırın kabının en altına, çok ince kesilmiş soğan ve domates dilimlerini koydum. Üstüne az tuz-karabiber-pul biber-nane-maydanoz-bir yaprak taze defne-rende sarımsak ilave ettim. Ortaya bir adet alabalığı yerleştirdikten sonra, tercih ettiğimiz türde mantarları tabloyu tamamlayacak şekilde tabağa dizdim. Mantarların üstüne tekrar az tuz ve taze çekilmiş karabiberler serptim.Üstünü rende kaşar peyniri ile örttüm. Fırın kabının kenarından biraz manda tereyağı ilave ederek önceden 175 dereceye kadar ısıtılmış fırında 40 dakika pişirdim. Bu yemeği fırından çıkardığımda, en altta bulunan domates dilimlerinden, soğan baskısı ile buharlaşan domates suyunun, yemeğin üstünü tamamen kapatan kaşar peyniri bloğundan geri dönerek , balığın kokusunda

bünyesine alıp mantarların içine işlediğini ve böylece sadece lezzeti ile değil, başka bir kombinasyonda asla bulunamayacak muhteşem aromasının, insanın ruhunda yarattığı yenilenme duygusu ile de eşsiz bir yemek olduğunu fark ettim. Her zaman özellikle üzerinde durduğumuz ve yemek masamızın vazgeçilmez unsuru olan, o an sofrada olan alabalıkların yakalandığı dereden getirdiğimiz suyumuzu da masamızdaki yerine yerleştirdikten sonra dostlarımız ile beraber eksiksiz bir yemeğe oturduk. Bu yemeği sadece mantar türlerini çok iyi tanıyan kişilerin denemesini tavsiye ederim.

ÖNEMLİ NOT: Yabani mantarları yemek malzemesi olarak kullanmak için çok fazla miktarda tecrübe gerekmektedir. Doğadaki her zehirsiz mantara bire bir benzeyen ve aynı görünüme sahip, birçok zehirli mantar türü bulunmaktadır. Zehirli ve zehirsiz mantarlar arasındaki farkı, ancak bu konuyu çok iyi bilen ve bu konuda çok fazla tecrübesi olan kişiler fark edebilir. İnsan hayatı, ne kadar lezzetli olursa olsun, bir mantar yemeği için riske atılamayacak kadar değerlidir.

Afiyet Olsun..

info@thegreatwildlife

**Büyük Çamlıca
Peyzaj**

Bitkilerin Büyük Dünyasına

*Tasarım yeteneğimiz ve profesyonel
bakışımızla yaklaşp, daha yaşanabilir alanlar
oluştururken müşterilerimizin gülen
yüzlerini görmeyi hedefliyoruz.*

Adres

Kısıklı Mh. Alemdağ Cd.
No: 73/2 Üsküdar - İSTANBUL

Telefon

+90 (216) 443 2444
+90 (216) 316 5850

www.bcp.com.tr